

India Language. Tamil

பல திரட்டு.

இத்வே

தற்சபையசாட்சி.- மெய்வழி.-வழக்கக்
கண்ணாடி.—சத்தியவேதமேன்மை.—
ஞானப்பாலுஞ்சேர்க்கப்பட்டன்.

SELECT TRACTS,

CONTAINING

HINDUISM'S OWN WITNESS,

The True Way,

MIRROR OF CUSTOM,

Excellency of the Bible,

AND

SPIRITUAL MILK.

MADRAS:

PRINTED AT THE AMERICAN MISSION PRESS.

1842.

HINDUISM'S OWN WITNESS.

தற்சமையசாட்சி.

சைவசமயத்தவர்களுக்கும், மற்றவர்க
 ளுக்கும், கிறிஸ்துமார்க்கத்தவர்கள
 எழுதிக்கொண்டது.

சைவசமயத்தவர்களே, உங்
 கள் ஆத்துமாக்கள கதியடைய
 வேண்டுமென்ற விருப்பத்தினு
 லே, நீங்கள் சருவசிருட்டிகராஜி
 ய கடவுளுக்கஞ்செய்துவருகிற
 ஆராதனைகள் முழுவதும் தவறு
 எனபதை, நாங்கள் கண்டதினா

Third Edition, 20,000 Copies—Printed at the Ame-
 rican Mission Press, for the American Madras
 Mission, 1841.

லும், கேட்டதினாலும், அதிக
 துககம அடைந்தது, உங்கள ஆரா
 தீன பராபரனுக்கு ஏற்றதல்ல
 வென்று, புறச்சமயத்தவர்களா
 கியநாங்கள் சொல்வதைப்பார்
 க்க, உங்கள சமயத்தவர்களுமா
 ய, நீங்கள் நிசவானகொண்டு
 நம்பி, ஏற்றுக்கொண்டவர்களு
 மாய, இருக்கிற ஞானிகளசொ
 லவதை அதிகமாய ஏற்றுக்கொ
 ள்வீர்கள் என்ற விருப்பத்தினு
 லே, அந்த ஞானிகளுடைய பா
 டல்களிற சிலவற்றை, எடுத்து
 க்காட்டுகிறோம். இதிலே சொ
 லப்படும பாடல்க்களிலுள்ள
 சருசுதுக்கள் எல்லாம், எங்கள்
 சமையத்துக்கு ஒத்திராதிருந்

தாலும், அநிலுள்ள சிலகருத்து
 கீகளைமாதந்திரம், உங்களுககு
 அறிவிக்கிறதேகாரியமாகப, பா
 டீமுமுமுடையுட, எழுதினதென
 று அறிநது, வாசிடபீர்களாக.

க. நாலுவேதமும், ஆறுசாத்திரமும்,
 தவறென்பது.

முழித்துமிகப்பார்த்ததொரு ஞான
 கீட்டி முனையானகழிமுனையற் கண்ட
 காட்சி—அழுத்தமுறப் பார்த்ததனால்
 வேதரிஷிசெய்த அசத்தியத்தால் நலகி
 ரிதன்னில்வந்து—முழித்தனமாய்நிலற்கு
 றிதனைனக்கண்டேனபரமான்புலத்திய
 னேசேனுகேன—கழித்ததொருபனனி
 ரண்டாயிரததைப்பார்த்துகருவெடுத
 துவெருநூலகவ்கடடினானே. க.

பாடினான்புராணமொன்றுகாசிகாண்
 டமபகருவமாயநாலடியங்காநதமொ
 னறு—நாடினான வேதமொடுசாதிர
 முமைநதா நலமான பஞ்சலக்கணமு

ஞ்சொன னுன—தேடி னுன காபபியனக
 ள அனநததங்கோடி செகததோர்க்கு
 ஒப்பனையாய வெருவாய்ப்பாடி—மூடி
 னுன சருவமதமொனருய்ப்போக மூர்
 க்கமுடனவேதசங்கைபாடி னுனே. உ.

தேடுவாய புலத்தியனே நனருய்க்கே
 னு தீக்கிடங்கைத்தேடாதேதெளியச
 சொன்னேன—பாடுவாயபதினெட்டுப்
 புராணங்கட்டுப்பாரதமுக்கட்டப்பா
 பரிசாசங்கள்—நாடதனிற் பிராமணர்
 கள பிழைக்கசசெயத நவகதிரகக்கட்
 டப்பா நமபவேண்டாம-ஒடுவாரருட்
 பாதமபூசைசெயது உத்தமனே கண
 ணீராற கழுவுவாயே. க.

ஆமப்பாவேதசங்கையெடுத்ததுப்பா
 டி அரனேதுநமமைவிடவார்தானேது
 நாமப்பாவென்றமதவாணவத்தினுலே
 நரையெல்லாம வேதமயமாகசசொ
 னுன—நாமப்பா வேதருருத்தானே
 யாகிச சங்கையுள்ளமநதிரத்தைத் தா
 னுண்டாகி—வாமப்பால கொண்ட
 தொருவெறிபினுலே வணாயானவண்ட
 வரை ஆண்டான்பாரே. ச.

நிசமாகநாலவேதம் ஆறுசாத்திரம்
 நினைவதுவைமயககிவைகரும புராண
 சாத்திரம்—வசமாகநானம்சத்திலவந
 சசாத்திரம் மறறமறறச சாத்திரத்தி
 ன் வசமீதெலலாக—சுசமசகஞ்சுசம
 சகஞ அப்பாஅப்பா கூறுகிறேனகய
 வேசசாத்திரநதனை—நிசமாக நம
 பினபேர்க்கீடேறமுணடு நிலைஞானக
 கணனொளியுதிறகுநதானே. ௩.

என்று, அகஸ்தியர்சொன்னார்.

கிட்டரோதுவேசமுஞ சிறநதசாத்
 திரங்கனாம—நட்டதாபரங்கனாம நவி
 னற ஞானநூலகனாம—கட்டிவைத்தபு
 த்தகக் கதைகளுபிதறறெலலாம்-பெ
 ட்டதாயமுடிநததேபிரானையான அறி
 நதின்.

என்று, சிவவாககியர்சொன்ன
 னார்.

உலகிலேபிறநதுமுன்னார் ஓதியகலை
 களெல்லாம-நிலையதாஞ்சோதிதனை
 நிசமதாய்ச்சொன்னதிலலைப்—பலபல
 பேதமான பங்கமாயக் கூறுசெயது—

அலகைபோறபொய்யைப்பேசி அருந
ரகமுதநீனோ.

என்று, சங்கராசாரியர்சொன
னார்.

ஊருடனபாப்புக்கூடி உயர்நதன
சாலைகடடி-நீரிலேமூழ்கிவநது நெருப
பில நெய்யைவிடடுக-கார்வயறறவன
போலேகதறியவேதமெலலாம-பானா
விடடகனறதோதான பாய்ச்சலூர்க்
கிராமத்தாரோ.

என்று, பாய்ச்சலூர்ப்பததிலே
சொல்லியிருக்கிறது.

கடவுளோ ஒருவனுண்டே வேத
மொன்றேகாரணசந்தருதிட்சைதானு
மொன்றே—அடைவுடனே யலாருரு
ம்பதவிபொன்றே-அமபுவியில மனுப
பிறவிபானசொன்றே-நடைவழியும்பல
மனுவோர்க்கொன்றே அலலால நால
வேதம அதுசமயநடககைவேறயந்—

திடமுடைய தேவர்ப்ருணடெனபோ
ர்கள் தீயநரகுகாளாவர்தண்ணநதா
னே.

என்று, கொங்கணர்சொனனார்

மேலேசொலவியிருக்கிறபா
டமிக்ளிரூலே, நீங்கள்நிசமெ
ன்று,நடபியிருக்கிறசைவசம
யசாததிரங்களெல்லாமடொய்
யெனறும், அவைகளை நமபுகி
றவர்களும், அவைகளை உண்
டாக்கிவைர்களும், முடிவிலே,
நரகத்தில விழுவார்களென்று
ம், காணப்படுகின்றது. ஆதலா
ல, அவைகளைவிடமி, சதத்ய
வேதத்திலுட்புகுநது, அந்நி
படி நடக்க வகைபார்ப்பீர்க
ளாக.

உ. வது.

உ. பிராமணர், மறாமுனற்சாதிபிலு
ம, உயர்வு அல்ல, என்பது.

கொடுத்தநாலுவேதமுங்குடுமியுங்
குசைப்புலனும்- பிடித்ததண்டிமாகவா
ழ்பிராமணப்புரட்டோ—நடித்தகோ
லமிங்குவிட்டு ஞானமோதவலவீரோல-
அடுத்திருந்தசோதியோடமர்ந்திருக்க
லாகுமே.

பிறந்தபோது பூணூல்குடுமியும்
பிறந்ததோ - பிறந்துடையிறந்ததோ
பிறங்குநாரசடங்கொலாம - மறந்தநா
லுவேதமும் மனத்துள்ளையுதித்ததோ
நிலம்பிளந்துவானிழந்தது தின்றதென
னவலவீரோ.

எழுதவல்லர் எண்ணவல்லர் எனனை
ஒப்பரிசையெனக் - கழுதைபோலவேகி
டந்தது கத்துகின்றகள்வர்காள் — புழு
வகைகளுள்ளேகிடந்தது போதமறமழ
டோ-எழுதுமாயைதனைவிட்டு முழு
துமாயவலவீரோ.

சுடடையிடநீறுபூசுஞ் சாததிரசுசு
 டங்கரோ-பொட்டுமெத்தவேபழகரும
 புத்தகத்தின்பொய்யரோ - நிடையே
 துநீயமமேது நீரிருந்தவாசனப-பட
 டையேதுசொல்லுவீர்களபாத்கப்பக
 ட்டரோ.

சாமநாலுவேதமுஞ் சமயசாததிர
 ங்களம-சேமமாகவோதினுஞ் சிவனை
 நீர் அறிகிலீர் - காமநோயைவிட்டுநீர்
 * ருத்தொடுங்கவலவீரோல - ஊனமற்ற
 காயமாயிருப்பனீர்சனுணமையே.

என்று, சிவவாகியீர் சொன
 னார்.

குலகுலமென்பதெல்லாங் குடியியு
 மபுணுநாலுஞ் - சிலநதியுநாலுமபோல
 ச்சிறப்புடன பிறப்பதுண்டோ-நலந
 தருநாலுவேதம நானமுகனபடைத்த
 துண்டோ - பலனதரு பொருளுமுண
 டோபாயசசுலூர்க்கிராமத்தாரோ.

என்று, சொல்லப்படுகிறது.

சைவசமயத்தவர்களே, பிராமணரைப் பிரமவிந்நென்று ம, அவர்களுக்கெள்ளே தெய்வ ம அடக்கமென்றும், அவர்க ளை வழிபாடுபண்ணுவது தேவ னுகருபிரியமஎன்றும், அவர் கள உங்களையும், உங்கள் முன றோர்களையும், மோட்சத்திலே சேர்க்கக்கூடும் என்றும், எண் ணி, அவர்களுக்கே வேண்டிய பொருள்களையும் கொடுத்தது, அவர்களை வழிபாடுபண்ணிவரு கிறீர்கள்; மேலேகாட்டிய பா ட்டிககளைச் சொன்ன ரூனிக ளோ, அவர்களுடைய வேடங கள்ளவேடம என்றும், அவர்க ள் மறற முன்றுசாதுயாரிலும்

உயர்ந்தவர்கள் அல்லொன்றும்,
 அவர்கள், சிறந்தவர்களுடைய தகவ
 ள்தேவனை அறியவில்லை என்றும்,
 சிறந்தபதிலே அமிழ்ந்தியிரு
 க்கின்றவர்களன்றும், சொல்லுகி
 றார்கள். ஆதலால், இந்தக்காரி
 யகருநகலைவிடிக, காரணகு
 ருவைத்தேடி, அவர்வழியாய்க்
 கதியடைய முயற்சிபண்ணுவீர்
 களாக.

ந. வது.

காரியகருமாரினகுணங்கள்.

கொள்ளாமற்புதலத்தின் ஞானியெல
 லாக கூறுடனே ஞானமெல்லாமவந
 தாறபோலே-உள்ளானஉதரத்தினபசி
 யாவயார்க்கு முசசிதமாயப்பேசி அவ

ர்ககுணமையாகக் - கள்ளாணமையே யுரைத்துப் பசியைத்தீர்த்துக்காலிலே குறடிட்டுநடப்பானமடடை- அளளிய தோர் அன்னமேதானமென்பான அதி னுலேசொறகம வருமெனச சொலவா னே.

சொலவதற்குப் பயந்துபத்தர்சொ றுபோடத்துணிநதிருநதுதினபானகா ண்சவததைப்போல - வெலவதுபோ ற புவிததோலைவிரித்துகொளவான வேடங்குகாதிவிட்டுவெறுமயிலுக்கா யக - கலமனதோர்தமைககரைத்தேயு தரசீவனகட்டாகவளர்ப்பதற்கேஅலை வானாய்ப்போல-செலவதொரு சிவஞான க கருவைத்தேறான தெருக்கடொறு ம நாயபோலத்திரிவானபாரே.

திரியாமல ஞானியருக கிவிடமென று தெருப்பிரித்தவகிருககுதோலிலலை இலலை - நரிசீலுடைகொம்புவைத்தும முப்பிப்பேசி நாட்டரசன எனறதொ ருபேருமிடடுச-சுருவெனறேஉபதேச ஙசறறொர்ப்போலக குருடாகசசெததெ முத்தைஉபதேசிப்பான-அருளானபே

ர்போலேதீட்சைவீதியெனபான அமப
ரததைககாணுத அசடனருனே.

தானேதானருகுககெனபானபண
ககளவாககச சதரகிவனதானவநதாற
போற பூசைசெயவான-ஊனுள்ளோர்
தங்களை ததானமயககப்பூசைஒருமணி
போல எட்டுமணியடிப்பானமடடை-
மாணர்கள் தங்களைததானகமுததைகக
ட்டி மாணவானபாழ்ங்குழியை நமபிக
கொண்ட-ஏனகாணுமிதினாலே வருவ
தேது எட்டுமிரண்டநியாதமுகடனரு
னே.

முதடெனெறுசொனனூக்காற கோ
வீப்பானகாண மூதேவியுடைபேசசை
மொழியவேண்டாம-அகடிதங்களைஅவ
னருனுஞ்சொல்லாவிட்டால் அவனு
குப்பிழைப்பெகுகேநடகருமப்பா-விக
டிதங்களைமொழிநதாககால அவர்கரு
மபோ மெனமேலுமபணககளவரு
மபெண்டிர்யினனை - சுகமாகவாழ்வதாய
மாண்டுபோவான துறைகாணுமடைய
னென்னுஞ்சொட்டனருனே.

என்று, அகஸ்தியர்சொனனார்.

திருமணி நீறணி நது பலவேடமபூண
 டிசிலபல் நூலாக மங்கல்பலவுகறறுக-
 குருவெனவுநகிரிவர் பணவாசையாளர்
 சுவலையசதும அவர்பிரிததுமுரைபபர்
 சண்டர்-ஒருவனொழிநதல்லாது வேறு
 மிலலை உடலுயிருமபொருளுமெனஉக
 நதுவாமும-டருவமந்யாமல அரி சிவ
 ம எனறோதிபபரி தவிபபர் பரததினிலை
 யறியார்தாமே.

கலவியைபபெருமையாகக்கதந்யே
 திரிவர்புலவர் - சொல்லிய ஞான நூலின
 குட்சததை அறியமாட்டார் - வலவவர்
 தாககனென்று வாதுகளமிசவுமபேசி-
 எலலைபில்லாதகனமததெயதியேமுமுரு
 வாரோ.

சத்திபஞான நூலினறகைமையை அறி
 யாமுடர்-விததைஎளமிசவுகறறவீண
 ராயிறநதுபோனார் - அத்தனைபபெரு
 மையாக அவனியில அறியசசொலவி-
 முத்தியை அறிவாரிலலை முடர்க்குமோ
 ட்சமுண்டோ.

உலகிலேசுருக்களென்று உவமைகள்
 மிகவுகறறுப-பலபலபேர்களுககுப்ப

தங்கனைகொடுப்போமென்று- அலகை
போறபாயயைப்பேசியநதரகழுநதி
ப்போனார்- நலமிருபரமலீடழனநாத
னைக்காணமாட்டார்.

கருப்பேய்கள, கரப்பேய்களகாமப
பேய்கள கனதனதத்பொருட்டேய
களருணைபிலலா-மருட்டேய்களமணப
பேய்கள உசனடட்டய்கள உணமைய்ல
லாககுலப்பேய்களவாதிசூறு - - இரு
ட்டேய்கள சமயமதம்மதறுமட்டய்கள
இயலபான மதகிரங்+ள்ளாதுமட்டேய்க
ள-குருப்பேய்கள தங்களுடைபெரு
மைதனைக குலைத்ததற்கூறுதற்கு
க்சுறறந்தானே.

என்று, கங்கராசாரியர்சொன்னார்.

பூசியநீறுதானும் புரிசடைபெடந
தானும்- பாசிகளமெதத்ப்பூண்டுபாத
ந்திறகுறந்தொட்டு-நீதசமாயச சிரசி
நகிலை நிறையவேகறநிப்பினனும்-மா
கிலலா உருக்களென்று மயக்குவாரீழ
டர்நாமே.

என்று, கௌதமர்சொன்னார்.

புத்தியிலலாமலவெருகோடிமநதிரம
புலம்பிக்கொண்டு-சத்தியிலவீழ்ந்துதய
நருவரே சர்வலோகமெங்கு-சுறறித்
திரிந்து பலசாதிபேதங்கள் சொல்லிய
பணம் - எத்திப்பறிகருகருகுகளின
ரொன்றியமபுவனே.

மண்டலத்திற குருககளைமபேரு
ருசொலவார் மகததானதாளிதமுமபூசி
ககொண்டு-குண்டலமுங்காதிவிடடுகரு
ல்லாவிடடுக கோகனனகசகனனமி
ரணடுகறறுத-தெண்டிசாயிற பலவி
தமாயபபொயயைபபேசுச் சீஷருகரு
ம உபதேசருசெய்வோமெனபர்-ஒன
றுமில்லை ஆவர்களகை விததையாசச
துளளவர்ததமானமதை யுராசெயவே
னே.

நேத்திரத்தை துயிலவாகிககட
டிககொளவார் நினைவரை வவவியென
று போகசசொலவார்-கோத்திரத்தை
வினகமுத்திதருவோமென்று குறைவ
ருத்துநீறுதனைகருழைத்துப்பூசிச-சா
த்திரத்தைசசெவிதனிலே யாண்டமா
ரோ தயவாகவைநதெழுத்தைச சாறறு

வார்கள— குத்திரததையினனதெனறு
அறிநதுபார்ககச சொலவிலநதவைம
பூதமாசசுதானடே.

என்று, திருவளஞுவர்சொன
னார்.

மேறசொலவிய பாடடுகக
ளிலே, காரியககுருமாருடைய
வேடங்களும, அவர்களுடைய
உபதேசங்களும, எப்படிப்ப
ட்டதெனறும, அவர்களுககும்,
அவர்களுடைய உபதேசத்தை
க்கேட்டு நடநதவர்களுககும்,
வருகிறமுடிவு என்னஎனறும,
வெளிப்படுத்தப்படடிருககச
சைவசமயத்தவர்களாகிய நீங்
கள அநதககாரியக குருமாரை
ககாரணகுருவெனறும, அவர்
களதேவனுக்கு இரண்டாவதா

ணவர்கள எனறும், அவர்களா
 லே உங்களுக்கெக்கதிவருமென
 றும், எண்ணி, அவர்களசொற
 படிநடநது, கர்த்தாவையும்,
 அவராலே அநுப்பப்பட்ட கா
 ரணகுருவாகிய கிறிஸ்து இரட்ச
 கையும், மறுதலிதது, நரகத
 தினபாதையிலே நடக்கநீர்கள்.

இதைவிட்டு நீங்கள் திருமபா
 மல, உங்கள் ஆயிசுநாளவகை
 குமநடநதால, உங்கள்பாவத
 தன்னிமித்தமவரும் ஆககினைத
 குத்தபயிக்கொள்ள இடம் இரு
 க்கமாட்டாது. ஆதலால், நீங்
 களமனநதிருபயிக, குணப்பட
 டிக, காரணகுருவாகிய கிறிஸ்து
 இயேசுவையும், அவருடைய

போதகததையும், பறறிறடக்க
வகைபார்ப்பீர்களாக.

ச. வது.

வியூதியூலம், தீர்த்தவகளினூலம், கதி
சேரககடாதெனபது.

காண்பபாகோவிலெனறுந தீர்த்த
மெனறுந காசினியிறசெமபாலேவிகதி
ரகமெனறுந-சோண்பபாஅறியார்கள
மூடசசாதி சுணைகெட்டமடையரபபா
சாமபற்பூசி - வீண்பபா வெறுமபிலுத
காயசசைவமாடு வேரோடே வநதாற
போறசிலுபபிககொளவார் - கோண்ப
பாபலநூலகளபுராணமபார்த்தககொ
டிதான தியினிலேவெநதிடடாரோ.

எனறு, அகஸ்தியர் சொனாரர்.

காசிகாசியெனறுநீர்காலகடுக்கவோ
நீர்-காசியொடியாடினூங் கறுப்பு வெ
ணையாகுமோ - ஆசைபாசமவிடநீ

லாவருமொடுகிணற - காசிநீருமுமமு
ளே காணலாகுமுணமையே.

என்று, சிவவாக்கியர் சொன்னார்.

நீறறைப புனைதெனன நீராடப
போயெனன நீமனமே-மாறறிபபிறகக
வகையறிநதாயிலலைமாளிலத்தில - ஏற
றிககிடககுதெழுக்காடிமநதிர மேதுக
கெடா-ஆறறிறகிடநது துறைதெரியா
மலலைகினறதே.

என்று, பட்டணத்துப் பிள்ளைசொ
ன்னார்.

தீர்ததமாடினாமகபபே திவினைதி
ராதே-ஊததைபோனாமகபபேஉள்
வினைபோகாதே-ஆறுகண்டாயே அக
பபே அநதவினைதீரத-தேறித தெளிவ
தெல்லாமகபபேதீர்ததமாமடியே.

என்று, அகப்பைசித்தர் சொன்னார்.

இப்படியே ஞானிகளெல்லா
ருஞ்சொல்லியிருக்க, நீறுகள் வி
பூதிபாவத்தை அறுகருமஎன்று
ம, கங்கைமுதலான தீர்த்தங்களை

பாவததைநீகதி, மோட்சததை
 த்தரும எனறும, எண்ணி, மய
 க்கங்கொண்டு, உயுகள பொரு
 ளகனையும, வாழநாளையும, அவ
 த்திலேசெலவிட்டு, நரகத்திலே
 விழனதுவாயிருக்கிறீர்கள். ஆத
 லால, அந்த அறிவினமையைவி
 ட்டு, உயுகள சிருட்டிகராகிய
 கர்த்தாவிடத்திலே அன்புவைந
 து, அவருக்குட்பத்தியுள்ளவரா
 யநடந்தது, மோட்சஞ்சேரக,
 கர்த்தர்கிருபைசெய்வாராக.

—
 ௫. வது.

மோட்சஞ்சேருமபடி, வனவாசமவே
 ண்டிவதலலவென்பது.

காணவேணுமெனறநீர் கடனமலை
 களேறுவீர்-ஆணவமதல்லவோ அறிவி

ல்லாதமூடர்கான வேணுமென்றும் ஈச
ர்பாதம மெய்யுள்ளே வினங்குகூற-கா
ணலாகுநாதனைக் கடந்தநினைறசோதி
யை.

தூர தூர தூரமென்று சொல்லியோ
மெலீணோ-பாருமவிண்ணு மென்குமா
யப்பரநதமெயப்பராபரம-ஊருநாடு
காடுபோயுழன்றுதேடவேணுமோ-தே
ரதாகவுமமுள்ளே நினைநதறிநதுகொ
ள்ளுமே.

தத்திரககளைத்தனை தவககளசெய
துநிறிவினும-மநதிர ததைஊடறுதது
மண்டபககடேடினும - அநதரத்தினி
னறசோதியாவருமறிநதிலார் - சிநதை
யிற்பெளிந்திடிந்செவபதங்கள்சேரலாம்.

என்று, சிவவரகதியர்சொன
னார்.

மனமொன்றிநினைறவிடஞ்சரிசையா
கும், மனனியதோர்குததியிலேயாயவே
ண்டாம - மனமொன்றிநினைறவிடகிரி
யையாகும், மனனுசிவபூசையிலேமபங
கவேண்டாம-மனமொன்றிநினைறவிட

ம்யோகமாகும், மனனியதோருடலதன
னை மாயககவேண்டாம-மனமொன்றி
நினறவிடஞ்ஞானமாகும், மனமொன்றி
நினைபரததைமனனலாமே.

என்று, மாணிக்கவாசகர் சொன்னார்.

பந்தமனைதுறந்துசிலர் அதிதிகளா
யிருந்தடைவர்பரமஞானம - அந்தணர்
மன்னவர்வணிகர் சூத்திரராயிருந்துசில
லரடைவரஞானம - இந்தவகைசாததி
ரத்துமுலகத்து நடப்பதுகண்டிருந்
துமைநதா-சிறதைதன்னமயககமொன
னசுருதியுத்தி அதுபவத்தாற மெளிந
திடாயே.

தீரராயபிரமவித்தாயத தெளிந்த
வர்தெளியமுன்னம-வாரமாயிருந்தத
ங்கள வருணமாசசிரமவிடாமற-பார
சாரியமானுலம பலர்க்குபகாரமாக-
நேரதாயச செயவர்தேர்ந்த நிலைதிற
பார்சீவனமுத்தா.

காமமாதிகளவநதாலுங் கணதகிற
போம மனத்திறபறஞர்-தாமரையிலை
தண்ணீர்போறசகத்தோடுகூடியவாழ

வார்-பாமரனெனக்காணிட்பார் பண
டிதத்திறமைகாட்டார் - ஊமருமாவரு
ள்ளத்துவகையாரு சீவனமுததா.

செனறதுகருதார்நானைச சேர்வதுநி
னையார்கணமுன - நினறது புசிப்பார்
வெயயில நிலவாயவிணவிமுதுவீழநது-
பொனறியசவமவாழநதா லுமபுதமை
யாயொனறமபாரார் - நனறநீதெண
னார்சாட்சி நடுநினறசீவனமுததா.

என்று, ஒருவர்சொனனார்.

மாத்தானவததையும் மாயாபுரியின
மயக்கததையும்-நீததார்தமககொருநி
ட்டையுண்டோநிதத னன்புகொண்டு-
வெர்ததாறகுளித்துப பசிததாறபுசித
துவீழித்யினறு-பார் ததாலுலகததவர்
போவிருபபர்பற்றற்றவரோ.

என்று, பட்டணத்துப பிள்ளை
சொனனார்.

உண்டுததுபபுசி முடித்துத்தமனை
சசித்தத்தே—கண்டிருககை ஞானிக
டன.

என்று, அவ்வைசொனனார்.

சாதிசூலமவரவுராயார்விரதநோன்
 பு தனைவிருமபிடலொறுத்துத்தவங
 களசெய்யார்-நீதி புராணங்களை பலநூ
 ல்களபாரார் திடடைதொழில் முறை
 மையருநதீர்ததமாடார்-கோதிமுடியா
 ர்கனமாரு-சுகிளளுணூர் - கொடிய
 தொழில் தனைவிருமபிப பணிகளசெய
 யார் - வீதிமனதுடையர் உலகத்தோ
 டொதது விழிதுயிலவர்புளியோடுமபழ
 முமொத்தே.

பேதையுடன கூடி அறுபவீத்திருந
 தாற பிறப்பறுமோ வென்றுநமமைக
 கேட்டபிளளாய-கோதையெனுங்காய
 பபெணதனைசுகமநது கொண்டுதமபி
 வநதபெண்ணத்தானீழநதால-வாதை
 வருககாயபபெண்ணிரவிலவநது வலி
 யவுனைசசருவியனுபவிப்பளகண்டாய
 சூதையநீநதிலைமகனே அறிவுளளோ
 னே சொற்றவருளுடனகூடி வாழ்தலந
 னறே.

என்று, சங்கராசாரியர் சொன
 றார்.

மேற்சொல்லிய பாட்டுக்களிலே, உடலைவருத்தவதும், நாடுகளிலும், காடுகளிலும், உழன்றுநீரிவதும், பலவிதமான தவறுகளைச் செய்வதும், இல்லொழுக்கத்தைவிட்டு, உன்வாசமபண்ணுவதும், கரீந்தாலின அருளைப் பெற்றுக்கொள்ளுமெழி அல்லவென்றும, சங்கள தங்கள் உலகப்பிழம்புக்காக, உலகத்தோடே மீசர்நதிருந்தாலும், உலககாரியங்களில், அதிகப்பற்றில்லாமற் கரீந்தாவை, மன அன்பினாலே நேசித்திறவனே, அவருடைய அருளைப்பெறத்தக்கவன என்றுஞ்சொல்லியருகின்றது. இதுவுமல்லாமல், அக

ஸ்தியரும, நாற்பத்தெண்ணாயிரம் இருஷிகளும், வேறே அநேக ஞானிகளும், மனையாடடிகளோடும், பிள்ளைகளோடும், இல்லாசிரமத்திலே இருந்தார்கள் என்று, சாததீரவர்களிலே சொல்லி இருக்கின்றது.

அப்படியே நீங்கள் மரணமாகிறவர்களுக்கும், இல்லாசிரமத்தைவிடாமல், இருக்கிறீர்கள். இப்படியிருந்துகொண்டும், இல்லாசிரமத்தையும், உலகப்பிழைப்புக்கெதிர்த்த தொழில்களையும், விட்டு, வனவாசமபண்ணினால் அன்றிக், கதிபெறக்கூடா தென்று, சொல்லுகிறீர்கள். இவைகள் எல்லாம், உய

களாலே முடியக்கூடிய காரிய
 முமலல. இப்படி நீங்கள்செய
 யவேணமீம என்று, கர்த்தர்
 உலகத்தை உண்டாக்கின பொ
 ழுதே, ஆணுமபெண்ணுமாகச்
 சிருடடித்து, நீங்கள் உலகத்தி
 லே, பலுகிப்பெருசி, இருங்க
 ளென்று, கட்டளை யிட்டார்.
 அதுவுமல்லாமல, மறுபடிகற்ப
 னைகொடுத்தபொழுது, விபசா
 ரம பண்ணாயாக என்று, கற்பி
 த்ததே அல்லாமல, விவாகமப
 ண்ணாயாக என்று, கற்பிக்கவில்
 லை. சத்தியவேதத்திலே, அநே
 கவிடங்களிலே, விவாகமபண்
 ணினவர்கள், தங்களுடைய
 ஆயிசநாள முடியுமவரைகடும்;

பிரிந்தது இருக்கப்பபடாதென
 றும, சொல்லப்படுகின்றது.
 இப்படியிருக்கிறபடியால், பெ
 ண்சாதிபிள்ளையைவிட்டு, வன
 வாசமபண்ணுவது, கர்த்தரு
 டைய கட்டளைகளு விளோத
 மென்றும், அதுபெரிய நம
 பிக்கைத துரோகமென்றும்,
 மோட்சஞ்சேருகிறதற்கு, இல
 லொழுக்கத்திலே தெய்வபதநி
 யாய இருக்கிறது. விககினமல
 லவென்றும், அறிந்தது, தெய
 வபததியுள்ளபெண்களை விவா
 கமபண்ணி, இருவரும ஒருமி
 தது, நல்லொழுக்கம உள்ளவர்
 களாய நடந்தது, மோட்சஞ
 சேரவகைதேடுவீர்களாக.

க. வது.

விகித ரக ஆராதனை, பராபரனுக்கு
ஏற்றதல்லவென்பது.

பாரப்பா இப்படியே தெளிவில்லாம
ற பராபரத்தை அறியாமல மோசம
போறார்—ஆரப்பா எதிர்ப்பார்களை
னோடேதான் அஞ்ஞானமூடர்களைதான்
அதை எண்ணார்கள்—வேரப்பா சிவவிநக
ம விட்டுணுவிங்கம வேதாந்தவங்கம
தை விரித்துப்பார்த்தால்—தேரப்பா
உசுமாலநாற்றம நாற்றஞ் சிவமவேணு
மென்று தினஞ்செய்ததைச் செய்யே.

என்று, அகஸ்தியர் சொன்னார்.

ஈரமான பூவீனாடி பறித்து வீணி
லே - நீராமொண்டுகல்லிலே நித்திய
டடுமாயகீரீர் - காலமூலநாடியுட்கரு
தொடுக்கவல்லீரோற-சீவமாகநாதினு
சிறந்திருப்பனும்முளே.

மாறுபட்டு மணிகளாகி மலர்பறி
துவீணிலே-ஊறுபட்டகலவீலேஉருக

உளசெய்யமுடரோ - வேறுபட்டதேவரு
மலிருமபுகினைறசோதியும—கூறுபட்டி-
ருக்கநற்குருக்களவநதுணர்ந்ததமே.

ஒசைபெறறகலலை நீருடைததுருகக
ளசெய்கிறீர்-வாசலிற்முதைத்தகல் மழு
குவேமிதிககிறீர் - பூசைபெறறகலவி
வேபுவுந்முடிசாததிறீர்-ஈசனுக்குகந்
தகலவிரணடுகலலுமலலவே.

நட்டகலலைத்தெயவமென்று நாலு
புட்பஞ்சாததிறீர்—கறறிநின்றுமிண
ம்ணென்றுசொல்லுமந்தியமேதெடா-
கட்டசட்டிசட்டுவங் கறிசகவையறியு
மோ - நட்டகலலுப்பேசுமோநாதனு
வ்ளிருக்கமோ.

பண்ணிவைத்ததேவரைப்பரபயிவை
ததிருநததிறீர் - எண்ணியெண்ணிஎன்ன
நின்றுறைககிறீர்கள ஏழைகள—பண்
ணவுமபடைக்கவும படைததுவைத்த
ழிக்கவும—ஒண்ணுமோ உலகனைத்து
மானசோதி ஒன்றலலோ.

தெடுகினைறசெமபினைத்திரட்டபடப்ப
ரபபியே - நூடுகினைறசோதியேகனம்

முனையிருக்கவே-ஆடுகொளறகூறுவை
 த்தமர்நதிருக்குமாறபோற்-போடுகன்
 றபுட்பமென்னபூசையென்னபுகஹமே.

கயததுநீ ரிறைததுநாளுவைகைகள
 சோர்நதுநிறகிறீர்—மனததுவீரமொ
 னறிலலாதமதியிலலாதமாந்தரோ—அக
 சுகவீரமவைததுநீர் அமுக்கறுக்கவல
 லீலால்—நினைத்திருநதசோதியும நீரு
 மல்லதிலலையே.

ஈனறமேதியினகமுத்திவிட்டபொட்
 டணங்களபோல—மூன்றுநாலுசீலையி
 லமுடிநதவிழுகருமூடர்காள—மூன்று
 மண்டலங்கடநதமுடிவிலலாதசோதி
 யை—பூன்றிபூன்றிநீர் முடிநதவுணமை
 யென்னவுணமையே.

சுட்டுவைத்ததேவருஞ்சுடாதுவைத
 ததேவரும—நட்டுவைத்ததேவருமந
 டாதுவைத்ததேவரும—கட்டிவைத்த
 தேவருங்கட்டவிழுகவலலரோ—ஆட்
 டிவைத்திடத்திலே கிடப்பதன்றியென்
 செயவார்.

நித்தமும் மணிகிலுககிநீவீர்மூலைபுக
 கியே—சத்தியேசதறியே கண்களமுடி

யெனபயன-எத்தனைபோ தெண்ணினு
மெண்ணிறநத பேரொளி—அத்தனைய
கத்துளை அறிநதுபூசைசெய்யுமே.

சாவதானதத்துவச் சடங்குசெய்யு
மூடர்காள—தேவர்கலலுமாவரோ சிரி
ப்பதனறி யென்சொல்வேன்—மூவரா
லுமறியொணராத முததொழிப்பகாப்
பொருள்—காவலாகவுமமுளை கலநதி
ருப்பதுணமையே.

பண்டுநான்பறிததெறித்தபன் மலர்க
ளெத்தனை — பாழிலேசெவித்துவிட்ட
மந்திரங்களைத்தனை- மீண்டரூபத்திரி
நதபோதிறைத்தநீர்களைத்தனை—மீள
வுஞ்சிவாலயங்களை சூழவந்ததெத்தனை-
ஆண்டர்கோனிருபிடம அறிநதுணர்
நதஞானிகள்—கண்டகோவில தெய்வ
மெனறுகையெடுப்பதிலலையே.

என்று, சிவவாக்கியர் சொனாரர்.

வட்டமதிஇரவிதனைப் பூசிப்போ
ரு மண்ணிவிங்கமாய்வைத்துப் பூசிப்
போருரு-சுட்டவுருமரச்சீலைகளை பூசிப்
போருந துய்யகல்லுசெம்புவைத்துப்

பூசிப் போருந—திட்டமுடன் எட்டெழுத்தைப்பொருளென்போருஞ் சிறந்த வெழுத்தைந்துமே பொருளென்போரு ம-விட்டவிடந்தனை யறியாரிவர்தாமெல்லாம விட்டுணுவெனறுஞ்சிவனென்று மவிளம்புவாரோ.

எத்தனைதான் கல்லுகளைப பூசிததானும ஈனர்களே உககருகரு மோட்சமுண்டோ - சுத்தமுடன் தலைமுழுதித்தவஞ்செயதாலுஞ் சொல்லரியபேரின்பந்தோன்றுமோதான்—பித்தர்களேகலலுகளைவிலைகருவாகிப பிரானென்றுசீலையிலேமுடிநதுகொண்டு—செத்தபின்புகயிலாயஞ்சேர்வோமென்றற சேர்வதிலலை அருநரகஞ்சேர்வீர்தானே.

மண்ணிலே பிறநதகலை வகைவகை தெரிநதெடுத்து—எண்ணிலலாலிவிங்கமாகவியல்புடன கோல்கட்டிப்-பண்ணியேவைத்துப்பின னும பலபலபூசை செயதால—விண்ணிலே சேர்வதிலலைவிண்ணிலே நரகிலவீழுவார்.

அடியறறமரமபோலே தெண்டனே து அரகராவென்றமொழிககர்த்தமேது

பிழபட்டகள்வரைப்போற்கும்பிடேது
 பேசாமற் பற்பலவாய பிதறறலேது—
 கொடியிட்டமரத்துககுச்சுற்றங்கேது
 சும்பிடடுக்கோவிலென்று குறிப்பங்கே
 து—வடிவறறதிருவருளை மனதிலவைத்
 தால வண்மையுடனபரமபதமவாழலா
 மே.

என்று, சங்கராசாரியர்சொண
 னார்.

எட்டுத்திசையும பதினாறுகோணமு
 மெங்குமொருய — முட்டித்தகும்பி
 முனைத்தெழுஞ்சோதியைமுடொலலாங்
 கட்டிச்சுருடுவர் சக்கத்திலவைப்பர்
 கருத்திலவையார்--பட்டப்பகலை இர
 வெனறுகூறுவர்பாதகரே.

என்று,பட்டண ததுப்பிள்ளை
 சொனார்.

வெலலுமபொழுது வீடுவேனவெகு
 ளியைச் செலலுமபொழுதுசெலுத்து
 வேனசிந்தையை-அல்லுமப்கலும அறி
 வுடன் னுஞ்சினுற் —கல்லுமபிளந்துகடு
 வெளிபாமே.

அண்ணலாம்பரமசோதி அந் புதமநி
யாதாலே—கண்ணிலே கண்டதெலலா
ங்கதிதருங் கடவுளென்று-மண்ணுளோ
ர்வணங்கிரூர்காண் வரன்முறைப்படியீ
தெனன—எண்ணியே நடந்துமோட்ச
மிழந்தெரிநரகில்வீழுவார்.

அந்தரவான்கதிபுவனங்கீழமேலென
கும—அடுக்கடுக்காயநிறுத்தினவனொ
ன்றெண்ணிச்—சிறதையிலேஉணராம
றபுவியினுள்ள சிலையதனைச்சொயம்பி
விங்கதேவனென்று-புந்தியற்றுப்பற்ப
வபூவெடுத்ததுநித்தம பூசைசெய்து பல
வீதமாயப் புகழுவதெலலாம—எந்தை
பராபரங்கீவைகளேற்குமோதான் எரி
நரகப்பேயக்கீணங்குமென்பதானே.

என்று, ஒருஞானிசொல்லு
கிரூர்.

அபபடியேபராபரனும், உ
யர்ந்தவானதநிலும், தாழ்ந்த
பூமியிலும், பூமியினகீழ்சலத
திலும், உண்டாயிருக்கிறவைக

ளுககு ஒப்பான சிததிரசொரு
பததையானலும், மறறொருவி
ககிரகததையானலும், உண்டா
ககி, அதை நமஸகரியாமலும்,
சேவியாமலும், இருப்பாயாக,
வென்றுசொன்னார்.

இப்படியிருக்கநீங்கள் ஆண
பெண்ணுருவமானவிககிரகங்க
ளையும், சிவலிங்கததையும், உ
ண்டாககி, வணங்குவதுபாவம
ல்லவா? இந்த ஆராதனை உங்க
ளுடையமனதைமயக்கிப, பா
வத்துககு உடன்படுததுகிறதா
யும், சிறறின்பததில் அழுந்த
ப்பண்ணுகிறதாயும், உங்களம
னதைககர்த்தாவின வசதநிலே
செல்லவிடாமல, தடுககிறதாயு

ம, அவர்மேலே அனபுவைககவி
 டாமலமயககிறதாகவுமே, யிரு
 ககின்றது. ஆதலால் உங்களவிக
 கிரகாராதனையைவிட்டு, பரா
 பரனை மனத்தியானமபண்ணி,
 வழிபடவகை தேரீவீர்களாக.

எ. வது.

அந்தியேட்டிமுதலான கருமங்கள்கதி
 அடைவிகருமவழியல்லவென்பது.

கொல்லுகிறவாசையினுற பெண்ணை
 ககொண்டு கூருணமைநதர்களைப்பெற்
 ரேயாட்டிச்--செல்லுகிற சடமவிமுந
 தாற பின்புமககளத்திசலமிறைப்பார்க
 ளென்றவகெண்ணி - மல்லுகிறபோகத்
 தானின்றிறநதால மக்களார் பெண்ட
 ரார்தருமமாரோ, அல்லுகிறசடமெடு
 த்துத்தருமஞ்செயதால அவரவர்க்கே
 அல்லாமல உனக்கககேதோ.

ஏ சப்பாபெண்டிராலாவதெனன ஈன்
 றெடுத்தபீளையினாலாவதெனன - கோ
 தப்பாவிந்துவினாலாவதெனன கொண்
 டதினாற கொடுத்ததினாலாவதெனன —
 வாதப்பா சொல்லிந்தித்தம புறட்டாந்
 றேடும மகத்தானதிரவியத்தாலாவதெ
 னன - போதப்பாபோதமெனறபோத
 ம்பார்த்தாற பொருளுணககு இலாபமி
 துபுகழ்ந்துகேளே.

புகழேதுமறறதினாலாவதேதுபொழு
 துபட்டுவிடியுமட்டும பேசசாலேது—
 மகளேதுதாயேதுடெண்டிரோது மாய
 மென்றவரிசையினாலமடங்கிறையோ-
 திகழேதுதிகழ்ச்சியென்றகோபமேது
 நேரானமைந்தருடபாசமேது—அக
 ழேதுசையோகசுகங்களேது அப்பனே
 மலசலம்போலெண்ணுவாயே.

என்று, கொங்கணர்சொனார்.

இப்படியே அறிவாளிகள் எ
 லலாருஞ்சொல்லியிருக்க, நீங்கள்
 ள உங்கள் முன்கீரர்களுட
 ய வழக்கத்தையும், பிராமணர்

தங்கள் பிரயோசன ததுககாகக்
 கடடிவைத்தசாததிரங்களையும,
 மெய்யென்று நமபிகொண
 டி, சாமளவும மோட்சநரகங்க
 ளைப்பறநி யாதொருகவலையில
 லாமலமன இட்டப்படியேநட
 நது, பிள்ளைகளுக்கு ஆஸ்திமு
 தலானதைச சம்பாதித்ததுப, பி
 ள்ளைகளசெய்கிற அநதியேட
 டி முடலானகருமாடிகளினாலே
 கதியடைவோமென்று நமபிக
 கொண்டு, மரணம அடைகிறீ
 ர்கள. உங்களுததுமாப்பரிசு
 ததமாககப்படவுமில்லைப, பா
 வதைவிடமித்திருமபவுமில்லை
 ப,பாவதநினகறைதீரவுமில்லை,
 மோட்சததுக்குப பகருவமா

கூவுமில்லை. இப்படி இறந்து
 போன ஆததுமம மோட்சஞ
 சேரககூடுமோ? மோட்சத்துக
 குப்பககுவமாகககூடுமோ? கூ
 டாதகாரியம. இதிலே நீங்கள்
 ஆததுமாவின தன்மையையும்,
 கர்த்தாவின தன்மையையும்,
 ஆததுமா பரிசுத்தமாகுந்தன
 மையையும், அறியாதபடியால்,
 இறந்தபின்பு பிள்ளைகள் செய
 சிறப்புணணியங்களினாலே கடிய
 டையலாமென்றுள்ளணணி, மோ
 சமபோகிநீர்கள். ஆதலால், அ
 வைகளை யெல்லாந் தெளிவாய
 ஆராயநதறிந்து, மரணத்துக
 கு முன்னே, குணப்படவகை
 பார்ப்பீர்களாக.

அ. வது.

மறுபிறவிலையென்பது.

சுறந்தபாலமுலைபுகா சுடைந்தவெண்
ண்ணைய்மோர்புகா துடைந்த சங்கி
னோசையுமஉயிர்சுளுமுடல்புகா—வடி
ந்தவேரடியினுதிர்ந்தபூமரம்புகா இற
ந்துபோனமானிடர் இனிப் பிறப்பதல
லையே.

என்று, சிவவாகியர் சொன்னார்.

இருவினைகடனையுரைத்தேயலகத்தா
சான் எழுந்தவுடலவிழுந்தாவிபோன
பினபு—மறுசன்னமபுகுந்தது உடலெடு
த்துப்பாரின் வருமென்று வேதத்தாலவ
குத்துசசொல்வார் - கருவடைந்துபுவி
யிலவந்துவயதுநூறுகழிந்தபினபு ஒழி
ந்துதென்றறம் குழுந்தையாமோ—அறி
வில்லார் நற்பிறவீபிறப்பானது அம
ட்டி வெகுபொருள்பறிப்பார் ஆண்ட
மாரே.

வித்திருந்தால மரமுமுண்டு இலைபு
முண்டு வேரற்றுவ முதல்மரந்தானது

ளிர்ச்சுமோதான-சத்தியமாயச் சொ
லலுகிறேன ஆண்டேகேளிர் சாத்திரத்
தை மெய்யென்று நம்பவேண்டாம—
செத்தபின்பு உயிரொடுங்கிநின்றதென
கேளியுள்ளையாய்ப்புவிப்பீறந்ததெ
னகே - இத்தையினியறியாமலுலகத்தா
சான் இறப்பென்றுமயிறப்பென்றுமிய
ம்புவானே.

என்று, திருவள்ளுவர் சொன்னார்.

மறுபிறப்பு இல்லையென்று,
உங்களை சமயசாத்திரம் அநேக
மிடங்களிற் சொல்லுகின்றது.
அப்படியே உங்களுடைய
சொல்லுகிறார்கள். இவ்வித
மாய எங்கள் சமயசாத்திரங்க
ளுக்கெல்லாம் இன்னது. இப்ப
டியிருக்க, மறுபிறப்பு உண்டெ
ன்று, தங்களை சீவனத்துக்குவி
ருமயிறக்கிறபொல்லாதமனி

தர் கடழியைத்த நூலகனையும,
 அவர்களுககு ஒப்பானமற்றம
 னிதர்களசொல்லுகிற பொய்க
 கதைகளையும, நம்பிக்கொண்டு,
 மரணமடைந்தவுடனே மோட்
 சஞ்சேரவகைதேடாமல, இன்
 னும எத்தனைபிறவிபிறப்போ
 மோ? அறினபின்பு எங்கேசே
 ருவோமோ? எப்போவாகுதல
 வருகிறகாரியத்துககு இப்போ
 கலக்கமடைவானேன என்று,
 ஆறுதலடைந்திருந்து, மரண
 ம்வந்தவுடனே நரகத்திலவிழு
 கிறீர்கள். ஆதலால் இந்தப்ப
 யங்கரமான உபதேசத்தைவி
 டி, ஆத்துமாவுககுச் சரீரத்
 துள் அடுத்தகருவிகரணத்தினை

யும, அறிவையும, பராபரன
 தநதது இவைகளினாலே அவ
 ருககுத தொண்டு செயயவும,
 அவரைவழிபடவும, நேசிககவு
 ம, அவ்வழியே மோட்சததுக
 ருப பகருவமாகவுமேயனறி,
 வீணுக்கலலவென்று, உணர்ந
 து, கதியடைய வகைபார்ப்பீர்
 களாக.

—
 கூ. வது.

பிரமாமுதலான மும்மூர்த்திகளும்,
 மற்றுநதேவர்களும், மனிதருக்கு
 முததிகொடுக்கவல்லதேவர்கள்
 அல்லவென்பது.

முச்சுடருமொன்று மும்மூர்த்தியல
 லமூவருமேயானருவுமொன்றேயாகும்
 அச்சிதாமிவர்களும் ஆண்டெண்ணல

ல அரணுமலலவிவிஞசமல்ல அனாதியா
 ன—சச்சிதானந்தனையேவணக்கஞ்செ
 யது சற்குருவைத்தரிசித்துச் சரணம
 பறறிஎச்சரிக்கைக்கொண்டு நடவப்பா
 வப்பா எண்ணிலலா முத்திவழியெய்து
 வரயே.

சாற்றுதறகு இதிலுரயந தெளியக
 கேளு தந்திமுகனானு மயனான
 னும—பார்த்தாலிவ்வுலகமதின மயக்க
 மப்பா பலதேவர்முப்பத்துமக்கோடி
 யோரும—வேறறுருவோடுருத்திரனோ
 டைந்துபேரும வேதாந்தவிருப்பிடத்
 திலவெளிச்சமாமோ காத்திருப்பாரிவர்
 ககககிடகைநாடிக கருவூராரிப்படி
 யேகருதினோ.

வேதாந்தத்தமிழ்மார்க்க முறையை
 ககேளு விரித்துரைக்கப்பெரியோர்க்கு
 க்கோபம வேண்டாம-நாதனானுமு
 ம்மூர்த்தநரகப்பேயகள நாடுதனிற்
 பபல தந்திரகசுப்பண்ணி-காதாந்தமா
 யவலைககண்ணிருத்திக் காசிகங்கையெ
 னறுநவநானமபண்ணி--மாதாந்தவுரு

வமேயெடுததுஇநத வையகததைமய
ககுடுஞர் வருததுபபாரோ.

என்று, அகஸ்தியர்சொனனார்.

தேவர்தேவொனறநின்று தேடுகின
றமுடர்கான—தேவர் யாவொனறநிந
துதேடவு மறிகலீர்—மூவர் தேவொன
றநீர் மொழிநததெனன ஞாயமோ—
மேலதாகவும் பூள்ளே விரிந்துணர்ந்து
கொள்ளுமே.

கமுதைகட்டியோமஞ்செயதாறகமு
சையன்னமாருமோ—பமுதுகற்றமாந்
தர்கேளுமபரமசிவனகர்த்தனே—முமு
துமானஞானரூப மூர்தகிநினறதபபுற
ம-எழுதுமாதுயந்தமு மிதையமுங்கட
நத்தே.

அரியுமலலஅயனுமலலஅரனுமலல
அப்புறங்—கருமைசெமமைவெணமை
யுங் சுடந்துநின்றகாரணம—பெரியத
லலச்சிறியதலலட்டெண்ணுமானுமலல
வே—துரியமுங்கடந்துநின்றதூரதூர
தூரமே.

ஓடிஓடிஓடிஓடி யுட்கலநதசோதி
யை—நாடிநாடிநாடிநாடி நாட்களுங்
கழிநதுபோய-வாடிவாடிவாடிவாடிமா
ண்டுபோனமானிடங்—கோடி கோடி
கோடிகோடியெண்ணிறநதகோடியே.

அஞ்செழுத்தாயிருமலல அரிசிவனபி
ரமனலல—விஞ்சியசத்தியோடு விநது
டன்நாதமலலத்—தஞ்சமாஞ்சிவனும
லசசாரூபநதானுமலல-அஞ்சொலா
மபரமசோதி யப்புறங்கடந்தவாறே.

துரியமுந்திரியாதீதரு சூழ்ந்திடுமல
முமலலக்—கரியதோர்செமமைவெண
மை கஞ்சத்தின்வடிவமலலப்—பரிப
தோர்-பச்சையலப்பகலல்லவீரவுமல
ல—அரிபதோர்பரமசோதி அப்புறங்
கடந்தவாறே.

அண்டமுமபிண்டமலல அலையலக
கிரியுமலலக்—கண்டதோர்க் காட்சிய
லலக்கதிரவன்வெளியுமலலத்—தண்ட
மிழ்ப்புலவோர்சொன்னசகலநானமத
ங்களலல—அண்டர்கோன் சறுவஈசர
ப்புறங்கடந்தவாறே.

ஆநிருசமயமலல அன்பத்தோர் எழு
 ந்துமலலந்-தூறுளதுலுககர்பூதர்தொ
 முதிடுமதமுமலல—வீறுளவொளியுமல
 லவிண்ணலமண்ணுமலல—ஆறிலட்ச
 ணச்சொருபன அப்புறங்கடந்தவாமே.

எனறு, சிவவாககியர் சொனரூர்.

இபபடியே ஞானிகளெல்லா
 ருஞ்சொல்லியிருக்க, நீங்கள் பிர
 மா, விட்டுணு, உருத்திரனமு
 தலான தேவர்கள் உங்களுக்கு
 க் கதிதரக்கூடியவர்களெனறு
 ம, உங்களைப் படைத்துக் கா
 து இரட்சிக்கிறவர்களெனறு
 ம, நம்பி, நரகத்திலேவிழு ஏது
 வாய இருக்கிறீர்கள். ஆதலா
 ல, நீங்கள் நரகத்திற்குத்தப்பி,
 மோட்சஞ்சேரவேண்டுமாகில,
 மேலே சொல்லிய பிரமா, முதலி

யவர்களைத் தேவர்க ளென்று
 நமபுகிற நமபிககையைவிட்டு,
 உங்கள சி.ருடடிகராகவுளு, சரு
 வ ஈசுபரனாகவும, இருகதிறகட
 வுளைநமபி, அவரைவழிபடடுக்,
 கதிசேச வகைபார்ப்பீர்களாக.

ய. வது.

தேவனசறகுருவாகவநதூரொனபது.

வணங்குவாயசெகசோதியொருவன
 கிமானிலததை யொருநொடியிலவருத
 தேமணணிற, குணமான மனிதரையும
 படைத்தபினபுகுவலயத்திற்றினுதித்து
 க்குருவாயவநது—சனமான சமுசார
 மொன்றிலலாமறசனனுகிபோவிருநது
 தவத்தைக்காடடி, அன்பானசித்தர்க
 ளையிருத்திப்போட்டுஅகண்டதலருசெ
 ன்றவரைஅண்டுவாயே.

என்று, அகஸ்தியர்சொன்னார்.

சந்திரருவின் பெருமை தனனையுலகு த
 னிறமுனறியச் சாற்றுக்குஞ் சார்ந்து
 சேளுஞ்-சந்திருவா யெவ்வுயிர்க்கு நதா
 னேதானாய்ச் சகலசிவான்மாவின் குருவு
 மாட்சி - சந்திரவேபேரொளியாய் நின
 றசோதிதாரணியில மான்டததினசட
 டைசாத்திப்—பொய்க்குருககள தக
 ளகருச்சீடனாடிப்புத்திமத்சொலவியே
 புரிவோன் தாமே.

ஆதியநதமில்லாத காலநதனன்வனா
 தியாயநின்றதுதான பரமெனரும—
 ஆதியந்தமபடைத்தபரனமனுவோர்க்
 காக வழிபாத்துருவெனவந்தாண்டதா
 ரும—ஒதியதோர்காரணங்கள விளைந
 தவாறு முபதேசவுணமைதனையுரைக்க
 க்கேனீர்—போதகதியுன்னதமே புறக்
 குஞ்ஞானம புவிதனிலே நாமுமக்குப
 போதித்தோமே.

என்று, கௌதமர்சொன்னார்.

மேலே சொல்லியிருக்கிற
 பாட்டுகளினாலே, சருவலோக

சிருடடிகராகிய கடவுள தமது
 சிருடடிகளாகிய மனிதருடை
 ய ஆத்துமாவை இரட்சிக்கும
 பொருடடாகத், தாமொரும
 னுவடிவமான சற்குருவாயவந
 து, தமமை அறியத்தகைபோ
 தகங்களைப்போதித்து, மறுப
 டியெழுந்தருளிவிட்டாரென்று
 ம, அவருடைய உபதேசத்தின
 வழியே அஃறி வேறுதேவர்க
 ளாலும், தங்களுடையநிலைம,
 தவம முதலிய கிரியைகளினாலு
 ம, கதியடையக்கூடாதென்று
 ம, சொல்லியிருக்க, நீங்களமகா
 டெரிபமகத துவமுடைய கடவு
 ள மனுவாக வருவாரோவென
 று, அவர் அனுப்பின சற்குரு

வாகிய கிறிஸ்துநாதரைத்தள்ளி
 விட்டு, பொய்க்கருக்களையு
 ம, வீண்தேவர்களையும, நம்பிந
 டநது, உங்களை ஆத்தமாவுகரு
 நரக ஆக்கினையைச்சேகரித்து
 கொள்ளுகிறீர். ஆதலால், அதை
 விட்டு, உங்களைமுன்னோர்களாகி
 யஞானிகளெசாண்புத்திகளை
 கக்கேட்டு, பரமகருவாகியகிறி
 ஸ்துநாதர்வழியாய், ஆத்தமா
 ஈடேற்றமெபற வகைபார்ப்பீ
 ர்களாக.

105. வது.

சற்கருவினவழிபாய அல்லாமல்
 கதியடையக்கூடாதென்பது.

சற்கருவை யறிபாமலுலகிலேதான
 சண்டாளர்கலலுகளைத்தெய்வமென்று

பொய்க்குருக்கள் சொன்ன புத்தினை
ககேட்டுப் பூசைசெய்து கலலுகளைப்
போற்றிசெய்வார்—சொற்குருக்கடங்
சளுடைசெய்திகேட்டாறசொற்கழுண்
டோநரகமலலாறசொலலும்போது—
சற்குருவையறிந்தவருக்குடனேமோட்
சஞ்சார்வதெனறுமுன்னோர்கள் சாற்றி
னாரோ.

சற்குருவைவணங்காமநீ மள்ளிவைத்
துத்தனையறியாக்குருக்களையே சார்ந
துகொண்டு, பொய்க்குழியாம்நரகமதி
வலீழ்ந்துபோவார் புருடருக்குப்பொ
ருளுரைத்தாற புகழுண்டாமோ-கற்கு
ருவாங்கலலுகளைத்தொழுதுநின்ற கை
கட்டிவாயப்புதைத்துக்கள்வர்போல--
வற்குருவாஞ்சமயமதரு சார்ந்துகொ
ண்டுவகையறியாப்புலலருக்கு வணமை
புண்டோ.

என்று, சங்கராசாரியர்சொ
னாரார்.

அண்டரண்டங்கடந்துநின்றசோதி
தானே அவனிதனிவடைநத கலவ்லம்

ருமோதான, எண்சுசையுமெங்க ணுமா யிருநதசோதியீனமரங்கலலதன்லஹிரு கருமோதான—தொண்டர்களே யுங்க ளுக்கேனிநதவார்த்தைசொன்னவர்களு றுகேடடவர்களு சொர்கசயிலலை-ம ண்டலததிற சற்குருவைவணங்கிநினரு லமாருதபெருவாழ்விலவாழலாமே.

என்று, அகஸ்தியர்சொன்னார்.

எததனைதான் செம்புகலலைப்புகித தாஹு மின்பநலஞ்சொலலுமோஏழை காளநீர்-பத்தியுடன சிவகுருவைவணங கிநினருற பரலோகமடைய வழிபார்த துசசொலவார்-எததிசையுந தானுதி னறுநின ணும எலலையிலலாபபேரினப மெய்தலாகும-சத்தியமாயருானநெந் திவததுசேருந தாழ்விலலாமெய்ஞ்ஞான நதலைமையாமே.

நாதாந்தவீடுகண்டாலஞானியென்று ளாககலாகும—நாதாந்தவீடுகாணர் ந லமிலாபபேயகளாகும—நாதாந்தவீடு தனை நற்குருவருளாற்கண்டு—நாதா நதலீடடைததானே நாடீவீர்ஞானிமா ரோ.

தனனையும்றிநதுபாரார் தலைவனைக
 கர்ணபதெங்கே—மனனியஉலகத்தோ
 ர்கள மகிமையை எனனசொலவேன—
 செனனியிலநாதனபாத த திடமுடனவ
 ணங்கிப போற்றில—தனனையுங் காட
 டிபபின னுநதலைவனையறிவிப்பாரோ.

எனறு, சங்கராசாரியர்சொ
 னனார்.

மேறகுறித்தபாடடிககளினு
 லே, சறகுருவைநேசித்து, அவ
 ருடைய போதகங்களினபடிந
 டநது, அவர் வழியாயத்தன
 னையும், தலைவனையும், அறிந் து,
 அவரைவழிடிகிறவர்களே அன
 றிப, பொய்ககுருக்களைநம்பி,
 அவர்களுடைய போதகத்தின

படிவிக்ரக ஆராதனைக்கு அநி
 ததசடங்குகளைச் செய்கிறவர்க
 ள், மோட்சம அடையமாட்டா
 ர்களென்று, சொல்லியிருக்கின
 ரது. நீங்கலே அவைகளைக்
 கண்டு, காணாமலிருக்கிறவர்க
 ளாய்ச், சமயகோட்பாடென
 னுமவலையிலேசிகஞ்சுண்டு, மதி
 மயங்கி, நரகத்துக்குக்கொண
 டிபோகிறவழியிலே நடக்கிறீர்க
 ள். இறத்திலைவரம், எவருமபய
 நகரப்படத்தக்கதே யன்றிப்,
 பரிகாசம பண்ணத்தக்கதல்ல.
 ஆதலாற, சநிதியிலே சற்குரு
 வைத்தேடியறிந்து, அவர்வழி
 யாய்க்கதி அடையவகைதேடுவீ
 ர்களாக.

யெ வது.

சாதிபேதம அனாதியாயுள்ளதல்லவெ
னபது.

பறைசசியாவதேதடா பணத்தியாவ
தேதடா-இறைசசிதோலெஹமபிலேஹ
லககமிடழிருகருதோ-பறைசசி போக
மவேறதோ பணத்திபோகமவேறதோ
பறைசசியும் பணத்தியும் பரிநதுபாரு
முமமுனே.

ஆதியானசாதியொன்றனேகனேசரு
பமாயக-காதிவாளிகாறைகமபி சூடக
மபொன ஒன்றலலோ-சாடிபாணமூடி
தோண்டி சட்டிமண்ணதொன்றலலோ
சாதிபேதமஒதுகின்ற தனமையென
தனமையே.

என்று, சிவவாகியர் சொன்னார்.

சாதியேபெருமையாகசசாற்றினபேர்
கருகரு—வாதைகளமெத்தவுண்டு மறு
உயிமமையினுடிலலைச-சோதியைப

பெருமையாகச் சொல்லிய ஞானிகட்கு-
நீதியாமபேருமுண்டாம நிகரிலலாமுத
திசேர்வார்.

என்று, கௌதமர் சொன்னார்.

இந்தப் பாடடுக்களிலே, சொ
ல்லப்பட்ட பிரகாரமாகத் தமி
ழ் ஞானிகளும், அறிவாளிகளு
ம, நடந்தவர, நீங்கள் பிரம,
சத்திரிய, வசிய, சூத்திர, என
கிற நாலுவருணம உண்டென
றும், அவற்றுட்பிரிந்தது, அநே
கசாதிபேதங்கள் உண்டென்று
ம, மிகவுமனசாதி யானவர்கள்
தேவ ஆராதனைமுதலிய சகல
காரியங்களுக்கும் புறம்பாயிரு
க்கவேண்டுமென்றும், அவர்க
ளை இகழ்ந்தது, தள்ளிப்பெரலலா

ஹகுசெயது, படிபயிலும், தெயவ அறிவிலும், மிகவுஹகுறைவுபடுததி, யிழிவாகநடத்திவருகிறீர்கள். அவர்களும், உஹகளைப்போல ஆததுமாஉள்ளவர்களுமாய, நரகசொறகததுககு உரியவர்களாமாய, இருககீரூர்கள். அதுவுமனறி, உஹகளைப்போலப்படிததுப, பெரியோர்களுடையகூட்டத்திறகூடிப, பழகினுலஉஹகளைப்போல, அறிவிலும், தெயவபத்தியிலும், ஒழுககத்திலும், தேறி, மோட்சத்துக்குப்பக்குவவானகளாயிருக்கக்கூடியவர்கள். அப்படியிருக்க, நீஹகள அவர்களை இமமைககும், மறுமைககும், கெடுத

து, வருத்தப்படுத துவது, கர்த
 தாவுககுப்பிரியமுமல்ல, உங்க
 ளுக்கு நனமையுமல்ல, ஆதலா
 ல், எல்லாராயும ஒரோசரியாய
 எண்ணித, தெய்வபததியுள்ள
 வர்களை அதிகமாகநேசித்து,
 உங்களை சிருடடிகளுக்கு ஏற்க,
 நடப்பீர்களாக.

யு. வது.

சோதிடசாதிரம வீண்எனபதைக
 காடடியது.

நீய்கள சோதிட சாதிரந
 தெய்வவராககாய உண்டானதெ
 னறநம்பிப, பூருவகாலநதொ

டித்து, உலகப்பிழைப்புக்கு அடு
 தத சகலசுகவாழ்வுகளும விரு
 ததிபெறுமபடி, அதிலநியமித
 திருக்கிற நல்லநாளிலும், நல்ல
 முகூர்த்தத்திலும், சகலகாரிய
 முனாசெய்யத் தொடங்குகிறீர்
 கள. இநதத்தேசத்திலும், மறு
 தேசத்திலுமிருக்கிறமற்றுஞ்ச
 மையத்தவர்கள், உலகப்பிழை
 ப்புகளுக்கு அடுதத அநேககாரிய
 வகளை உங்களைப்போல, நல்ல
 நாளமுகூர்த்தமபாராமல, தங்
 களுக்கூப்பிரியமானகாலங்களி
 லேசெய்கிறார்கள். அவர்களுக்க
 கும, உங்களுக்கும், நயம, நட
 டம், சுகம, சுகநனம, வித்தியா
 சமில்லாமல உண்டாகிறதென

ப தும, அவர்களைப்பார்க்கஉந்
 களுககு, அதிகசெலவுமுண்டா
 கவிலையென்பதும, சகலருக
 குறதெளிவாயவிளங்கும. இதி
 னால், உங்களுசோதிடசாததிரத்
 திற சொலவியிருக்கிற சுபதின
 ங்கள யாதொருபலன்கொடுக
 திறதிலையென்பதையும், நா
 னோதிபோகமிழநதான என்கி
 றபழமொழிப்படிஉங்களுக்கு
 அநேகநடம வருகிறதென்கி
 றதையும், பிரத்தியட்சப் பிர
 மாணமாகக்கண்டும், பாரம்ப
 ராயான வழக்கத்தைவிடாமற
 பிடித்துவருகிற நீங்கள், ஒரு
 பொழுதுங் கண்காணாத கீர்த
 தாறையும், அவர் அருளியவே

தத்தையும், எப்படி நம்புவீர்கள்? இப்படி நீங்கள், உங்கள் காரியங்களைப் புத்திகெட்டுமட்டுமே ஆராய்ந்து, நிதானித்துக்கொள்ளாமற், பழைய வழக்கத்தை மாதிரி மிடித்து, வீணாய் நடந்துவருகிறது, மகாபெரிய புத்தியீனம். ஆதலால், மேலே பகுதி பகுதியாகச் சொல்லியிருக்கிற அதிகாரங்களைக் கருத்தாக வாசித்துப் பார்த்து, நீங்கள் நிசுவானகொண்டு நம்பி ஏற்றுக்கொண்ட உங்கள் ஞானிகள் சொல்லுகிறதையும், உங்கள் ஆத்தம இரட்சிப்பை விருமபிவந்த நாங்கள் சொல்லுகிறதையும், பராபரனான அநுப்பி

பட்டவராயும, மனுஷீருககுச்
 சறகுருவாயும, உங்களாததும
 இரட்சணணிய கர்த்தராயும,
 இருககிற கிறிஸ்துநாதர் சொ
 லவதையும நமசி, உங்களுடை
 யவீண் ஆரா தனைகளையும, வீண்
 எண்ணங்களையும, பழையவழ
 ககததில நமபியிருககிறநமபிக
 கையையும, விடபிச, சகலமனி
 தருககும அருமையான இரட்ச
 சகராயும, அனாதி தெய்வமாயு
 ம, சறகுருவாயும, இருககிற
 இயேசுககிறிஸ்துவின்மேலநம
 பிககைவததுக, கதிசேருமப
 டி முயறசிபண்ணுவீர்களாக.
 நமதுசிருடடிகராயும, இரட்ச
 கராயும, பரிசுத்தருசெயகிறவ

ராயம, இருக்கிறதேவனுடைய
 இருபை அனைவரோடுமிருக்கக்
 கடவது.

முற்றிற்று.

THE TRUE WAY.

மெய் வழி.

சிவசமயத்தார் முதலானவர்களுக்குக்
கிறிஸ்துமார்க்கட்போதகர் அறி
விக்கிறபோதனை.

பிரியமானவர்களே, மனிதர்
கள எல்லாரும பாவிகளாயிருக்க
இறபடியால், தங்கள் பாவக
குணமமாறி நற்குணமடைந
தாலொழியத், தமமைச்சேர
ககூடாத்தென்று, பராபரன தி
ருவுளமபற்றியிருக்கிறார். இந்

Third Edition, 20,000 Copies—Printed at the Ame-
rican Mission Press, for the American Madras
Mission, 1841.

தப் பாவககுணந தீர்த்தமாடு
வதினாலாவது, மநதிரங்களைச
செய்ப்பதினாலாவது, மறறெந
சுக சிரியைகளினாலாவது, தீரா
தென்றம, இவைகளால நறகு
ணம வராத்தென்றம, நாங்கள்
உங்களுக்குகொடுத்த சிலபுத்
தகங்களினாலும், உங்களபுத்தி
யினாலும், அறிவீர்கள். பாவம
எப்படித்தீருமெனகில,பிதாக,
குமாரன,பரிசுத்தாவி,யென்னு
ந திரியேககடவுள், மனிதரை
இரட்சிக்கச் சித்தமானதினாற,
குமாரனானவர் தமதுமகிமை
யைவிட்டு மனிதனாகப்பிறந்து
பிதாவாகிய பராபரனாகும்,
மனிதருக்கும்,மத்தியஸ்தனாக

மபடி பாவநதவிரமறறெல்லா
வறநிலும மனிதரைபபோல
இருநது, மனிதர் தமதுதரிததி
ரததினல, நிததிய ஐசுவரியத்
தைப்பெறறுகொள்ளுமபடி
தாமஒரு தரிததிரன ஆனார்.

மேலும மனிதருக்குட் பிரி
வீனைகள் உண்டாகாதபடிக்கு
ப் பிதாமாதாவும், பிள்ளைகளு
ம, இராசாக்கீகளும, குடிசசனங்
களும, ஏசமானகளும, பணிவி
டைககாரரும, கணவர்களும,
மனைவிகளும, பெரியோர்களு
ம, சிறியோர்களும, ஒருவரு
க்கொருவர் நடக்கவேண்டிய
பிரகாரம இன்னினனவையென
று, உபதேசித்தும், பிதாவாகிய

பராபரண அருளிச்செய்த நி
யாபப்பிரமாணம முழுவதையு
ற தாமேகைககொணர்ந், நடந
து மணிதர்எல்லாரும நடப்ப
தறகு வழிகாடடின துமனறித்,
தாறதெரிந துகொண்ட சீல்கை
கொணடுப, போறுபபித்தார்.

இதுவுமல்லாமல, அவர்தம
துதிருவாகினுலே, துன்பகசா
ரணைசுகமககி, குருடருககுப்
பார்வைகொடுதது, காறறையு
ம, கடலையும, அமையப்பண்ணி,
நாலுநாளாகச சவககுழியில
வைக்கப்பட்டபீரோதத்தையும,
வேறுசிலபீரோதவகளையும, உயி
ர்ப்பித்தது, அநேகர்காணலுப்ப
டியேவெகு அறபுதவகளையும,

மனிதருக்கு நன்மை உண்டாகு
மபடியாகச் செய்தார். இவைக
ள எல்லாம் அவர்பராபரனுடை
யருமாரன எனபதற்கு, அததா
ட்சியாய் இருந்தன்.

அன்றியும், பராபரன அருளி
செய்த கறடனைகளைக்கடந்து
நரகாக் கினைப்படவேண்டிய ந
மககாதத்தாமேபாடுபட்டு, நம
துபாவமநீங்குமபடி, தமதுதி
ருஇரத்தத்தைச் சீந்தினார். இவ்
வண்ணமாய் நமமுடைய நொ
வுகளைச் சமந்து, நமமுடை
ய அககிரமங்களின் நிமித்தம
நொறுக்கப்பட்டார். நமக்குச்
சமாதானத்தை உண்டுபண்ணு
ம ஆககினை அவர்மேலவந்தது.

அவருடைய தழுமபுகளாற கு
 ணமாகிரோமென்று சொல்லியி
 ருக்கிறபடி, நாமபடவேண்டி
 ய ஆக்கினையைத்தாமேபட்டு,
 நாம நிறைவேற்றவேண்டிய நி
 யாயப்பிரமாணத்தைத். தாமே
 நிறைவேற்றி நமதுடாவத்தைத்
 தீர்க்குமபடிபிதாவாசியபராபர
 னுககுத் தமமைத்தாமே தகு
 றியானபவியாக ஒப்புககொடுத
 து, நமதுஆததுமாலை இரட்
 சிக்கிற இரட்சகரா஠ர். ஆகை
 யால, அவ்நமககுத தேவ
 ஞானமும, நீதியும,பரிசுத்தமு
 ம, மீட்புமாயிருக்கிறார்.

அவர் இறந்தபின்பு, தாம
 முன்னே சொல்லியிருந்தபடி,

மூன்றாமநாள உயிர்த்தெழுந
து, தமதுசீஷீர்களுககுத் தரி
சனையாகி, அவர்களசெய்யவே
ண்டிய காரியங்களை நார்பது
நாளாய அறிவித்ததுப், பின்பு
அநேகர் காண வானத்தககு
வழுநதருளிஞார். இறதக்காரிய
தைதககுறித்து, அககாலத்தில்
இருநத அவருடைய சத்தருக
களும, கண்ணினூற்சண்டிம, கா
துறை கேட்டறிநதும, எழுதி
வைத்த புத்தகங்களை இப்பொ
ழுதும இருக்கினறன்.

மேலுங்கிறிஸ்துநாதர் பிதா
வாகிய பராபரனிடத்திறகு வ
ழுநதருளுமுன, நானபோகிற
து உங்களுககுப பிரயோசன

மாய இந்ருகமும். எப்படியெனில்; நான போகாதிருந்தால், தேற்றரவாளராகிய பரிசுத்தாவியானவர் உங்களிடத்திலவருவதில்லை. நானபோவேனெயாடில், அவரை உங்களிடத்தாக அனுப்புவேன. அவர்வந்தபாவதகதககுறித்தும், நீதியைக்குறித்தும், நியாயத்தீர்ப்பைக்குறித்தும், உலகத்தாருக்குமெய் உறிவைக கொடுப்பாரென்று சீஷருடனே சொல்லியிருந்தார். பரிசுத்தாவியானவர் இப்படியே மெய் உறிவைக கொடுக்கும்பொழுது, சுவசேஷிதைககேட்டவர்களில், அநேகர்தாங்கள பெருமபாவிசன என

றும, தங்கள பாவங்களை வெறு
 ததுவிடிக குணப்படாதிருந்
 தால, நிச்சயமாய நித்தியநாக
 ததுவே விழுவார்களென்றும்,
 உணர்நது துறகுணங்களைவிட
 டி மனநிறுபபிககுணப்பட்டு
 ப்பராபரணுககு ஏற்றபரிசுத்
 தகுணத்தை அடைநது மோ
 ட்சளுசேரப் பகருவமுள்ளவர்
 களாய வருவார்கள்.

இப்படிமனிதருடைய இரு
 தயங்களைச் சுதிகரிப்பதற்கு
 ம, தமமைப்பறநிககொண்டவ
 ர்களைத் தேற்றுவதற்கும், பரி
 சுத்தாவியானவரை அருளுகிற
 தலலாமல, பிதாவிடத்தில நம
 துஆசாரியனாக நின்று நமக்கா

கப்பரிந துபேசிவருநிரார். இ
 ப்படிநமககு இருககிறபிரதா
 ன ஆசாரியனானவர் பாவநதவி
 ரமறறெல்லாவறறிலுமநமமை
 ப்போலச சோதிககபபட்டுத்
 தாம எதிலே சோதிககபபட்டு
 ப்பாடனுபவித்தாரோ அதிலே
 சோதிககப்படுகிற நமககுஞ்ச
 காயமபண்ணவல்லவராய இரு
 ப்பதினால, நமமுடைய பல்லீ
 னவகளுக்காக அவர் பரிதபீகக
 மாட்டாதவரல்ல.

இன்னும் பிதாவாகிய பரா
 பரனசகலருநதமமைககனமப
 ணணுகிற துபோலக குமாரன
 யுங் கனமபண்ணுமபடிககுத,
 தாம எவனையும நியாயநதீர்க்க

வராமல நியாயத்தீர்ப்பின அநி
 காரமயாவையுங் குமாரனுக்கு
 ஒப்புக்கொடுத்தாரென்று சொ
 லலியிருக்கிறபடி கிறிஸ்துநாதர்
 தாமே உலகமுடிவிலேநியாயா
 திபதியாகவந்து, சகலரையுமஅ
 ழியாத சரீரத்தினே எழுப
 பி, உயிரோடிருப்பவர்களுடை
 ய சரீரத்தை அழியாதசரீரமா
 கவும மாற்றி, அவரவர்செய்த
 கிரியையினபடி, நியாயமவிசா
 ரித்துத், தமதுமேல விசுவாச
 மவைத்து, முனசெய்தபாவத
 துக்காக மனஸ்தாபப்பட்டு,
 எல்லாப்பாவததையும், வெறு
 ததுவிடிக குணப்பட்டபே
 ராத் தாம அவர்களுக்காகச சி

நதின இரத்தத்தினாலும், பட்ட
ஆகணையினாலும், பிதாவாகிய
பராபரனுடைய நீதியைச்சரிக்
கடடி யிருகிறதை வெளிப்ப
டுத்திச், சுத்தவாளராகத் தீர்த
து, மோட்சததிலே சேர்த்து
கொண்டு, குணப்படாமலும்,
தமமில் விசுவாசம வையாமலு
ம, இருப்பவர்களை நரகத்தி
லே தள்ளுவார்.

நீங்கள் சொல்லும் முழு
ரீததிகளிலாவது, மறறும் முப
பத்துமுககோடி தேவர்களிலா
வது, நமது ஆத்தூமாஊவ நர
கத்துக்கு நீங்கலாககுமபடிக
கு, ஒருவனும் இவ்விதமாய்ப
புலோகத்திலேவறது ஆத்தூம

ஈடேற்றத்துக்கடுத்த போதக்
 வகளைப்போதித்த தும இல்லை.
 நல்லொழுக்கத்தைக காட்டின
 தும இல்லை. இயேசுககிநிஸ்து
 வைப்போல், அறபுதங்களைச்
 செயத தும இல்லை. மனிதருக
 குப் பாவநிவாரணஞ்செய்யும
 படி தானேபலியாகநின்று இர
 த்தஞ்சிநதி மரணம அடைநத
 தும இல்லை. ஆனறிஞல், தெய்
 வீகமும, மனுஷிகமும, பொ
 ருநதிய சிநிஸ்துநாதரோயனறி,
 மனிதருடைய பலவீனங்களை
 யும, வருத்தங்களையும, அறி
 நது, அவர்களுக்கு இரககஞ்
 செய்யுமபடிபராபரனிடத்திற
 கேட்க வேறொருவருமில்லை.

சிநேகிதனோ, கிநிஸ்துநாத
 னை உறுதியாயநம்பி, அவரை உ
 றுகள் இரட்சகராக ஏற்றுக்கொ
 ண்டி, அவர் வழியாய்த தானே
 பராபரனோடே ஒப்புரவாகுங்
 கள். கிநிஸ்து எனனும் நாம
 மே யனறி, மனிதர் இரட்சிப
 பை அடையுமபடிக்கு வானத
 தின கீழே வேறொரு நாமமுங்
 கொடுக்கப் பட்டதில்லை யென
 றும், பராபரனுக்கும, மனித
 றுக்கும, ஒரே மத்தியஸ்தர்மா
 ததிரமே உண்டு. அவர் எல்லா
 ராயும் மீட்கும் பொருட்டா
 கத, தமமை ஒப்புக்கொடுத்த
 மனிதனான கிநிஸ்து இயேசுதா

னென்றும், வேதத்திலே சொல்லியிருக்கின்றது.

இப்படி இருக்க, நீங்கள் இறந்த இரட்சகரை அசடடைபணணி மோட்சத்தை ஆர் கண்டது, நரகத்தையார்கண்டதென்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பது எப்படியென்றால்; ஒருவன்கண்ணையும் முடிக்க காதையும் பொத்தி, மற்றும் புலனகளையுமொடுக்கிச் சூரியனுமில்லைச், சந்திரனுமில்லைச், சத்தமுமில்லைக், கந்தமுமில்லை யென்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதுபோல இருக்கும்.

கிறிஸ்துநாதர் என்பவரை எங்களுக்குத் தெரியாதென்று

சொல்லாதிருங்கள. இராசாவா
 னவர் இன்ன நாளைக்கு இன்ன
 விடத்திலே சனங்களை எல்லாரு
 ம வந்ததுசேரவேணிமென்று
 பறையடிப்பித்திருக்க, ஒருவ
 ன அந்தப் பறையினிடத்திற
 போய விசாரியாததினாலே, அ
 வர் நியமித்தவிடத்திறசேராத
 தை அவர் அறிந்தது, இவனைப்
 பிடித்துத் தண்டுகுமபொழு
 து, ஆண்டவருடைய கட்டளை
 எனக்குத் தெரியாதென்றுசொ
 ல்ககூடாததுபோல, இராசா
 தி இராசனாகியபராபரனுடைய
 கட்டளைப்படி, போதகராகிய
 நாங்கள் சிறிஸ்துவைக்குறித்து
 அறிவித்திருக்கையில், அவரை

அறியோமென்று நீங்கள் சொல்லுகிறதற்கு இடம் இருக்கமாட்டாது.

கிறிஸ்துமார்க்கம் எவர்களுக்கும் அடுத்தது, சிறுபிள்ளைகள் தாமதம் உணராதககதுமாய் இருக்கையாற, சுவீசேஷிததைத் தெளிவாயவிசாரித்து அறியவில்லையென்று சொல்லவும், மனிதருடைய சீவன இன்றைக்கு இருந்து நாளைக்கு அழிகிறபடியால், இந்நகர்காரியங்களை இனிமேற பார்ப்போமென்று பின்பாடவும் இடம் இல்லை.

இதுவுமன்றி, கிறிஸ்துநாதரை வந்துகொள்வதற்கு உங்களுக்குள்ள தடைகள் வரவரக

குறைநதுபோமென்று நினைக்கப்பட்டாது. இன்றைக்கு இருக்குநதடைகளும், வினோதங்களும், நாளைக்குமென நினைக்காமல், அவை அதிகப்படவும்கூடும்.

எங்கள் முன்னோர்கள் நடந்த வழியிலே நாங்களும் நடப்போமென்று சொல்லாதிருங்கள். உங்கள்குடும்பத்திற்குப் போதிக் கப்படுகிற சுவீசேஷத்தை அறியாதிருந்த ஆவர்கள் குருடநிலையிலே நடந்த நிலை, நீங்களும் அப்படி நடக்கவேண்டிவந்திலை. தகப்பன் மூடலால், மகனுமூடலாயிருக்கவேண்டுமோ? உலக வாழ்க்கையினபடி நடப்பது மோசம். எங்கள் முன்னோர்கள்

ளும, உங்கள் முன்கூர்ச்சைப் போலேவிக் கிரகங்களைவைத்துப் பலபலதேவர்களையும், வணங்கிவந்தார்கள். அவர்களுடைய பிள்ளைகளோ அப்படிச் செய்யாமல, அவைகளையும், அவர்கள் வணங்கின தேவர்களையும், தள்ளிப்போட்டுப்பிராபரனைக்கிறிஸ்துமுலமாய் வணங்கினதால், அதிகபாகியசாவுகளாய் இருக்கிறார்கள்.

பிரியமானவர்களே, மனநியாயத்துக்கு விரோதமாய் நடந்துகொடுப்போவானேன்? நமது ஆதனுமாவை ஈடேற்றுமபடிவந்தகிறிஸ்துநாதரினமேல விசுவாசமடையுங்கள். பிதா

வாகிய பராபரனுகம, நமக
 கும, நடுவராயும, நமககுபி
 ணியாளியாயுமநிறகிறவர் இவர்
 தான. நாம களையேறுமபடி
 நமது இருதயங்களைசுகத்திகரி
 ககவும, நமமைததேற்றரவுபண
 ணவும, பரிசுத்ததாவியானவரை
 அநுபபுகிறவரும், நமமைநியா
 யநதீர்ககவருபவரும் இவர்தா
 னே. இவமோவழியுமாயச் சத
 தியமுமாயச் சீவனுமாய இருக
 கிறவர், இவரையுடையவன சீவ
 னையுடையவன. இவரிலலர்தவ
 ன சீவனிலலாதவன.

காரியமஇப்படியிருககையா
 ல, அவரை விசுவாசியாமலும்,
 ஆததும் ஈடேற்றத்திலேகஉலை

யிலலாமலும், இருநதுமோசம
 போகாதையுங்கள். இரட்சிப்பி
 னகாலம்போகிறது. வாழ்நாள
 சீக்கிரமாகச்செல்லுகிறது. இ
 னறுதானே நீங்கள்சாகவுங்கூடு
 ம. செத்தாலஜித்ததுமாவுக்கெ
 னன சம்பலிக்கும? குமாரன
 மேலவிசுவாசிக்கிறவனுக்குநீத
 துய்சீவனஉண்டி. குமாரனைவிச
 வாசியாதவனே, சீவனைக்காண
 பதிலலை. பராபரனுடையகோ
 பம் அவனமேல நிலைநிற்குமெ
 னறு, அவர்தாமேநீருவுளம்பற
 றியிருக்கிறார்.

முற்றிற்று.

MIRROR OF CUSTOM.

 வழக்கக்கண் னாடி.

வழக்கத்தினபடி நடக்கவே
 ணடுமெனகிறதைக காட்டுகிற
 ஆநேகந திருஷ்டாநதரங்களு
 ணடே. சூரியனவழக்கத்தினப
 டி, நாடோறுங்காலையில உதித
 துப், பூமியைச்சநதோஷ்தது
 ககேற்றவெயயிலாகிய, அலங்கா
 ரவெளனைவஸ்திரத்தை யுறித்தி
 சசென்று, சாயங்காலம. அஸ்த
 மிததுப போகாவிட்டாற, பூ

2nd Edition, 20,000 Copies—Printed at the Ame-
 rican Mission Press, for the American Madras
 Mission. 1841.

லோகத்தாருகசூய்சூநதகலகக
 மவருகிற துமலலாமல, அவர்க
 ள இருளில் அகப்படடி, வேலை
 . செயயத தெரியாமலும், உஷ்
 டிணமடையாமலும், பயத்தி
 னாலும், சூளிர்ச்சியினாலும், ச
 ருங்கி, ஒழிங்கி, வெஞ்சீக்கிரமா
 யக கெடடிப்போவார்களே.
 அல்லது, அநதச்சூரியன நா
 டோறுமவநதாலும், வழக்கத
 தினபடிவராமற, சிலவேளைபா
 தி இராதநீரியிற சடுதியாயஉதி
 தது, சிலவேளை பாதிப்பகவி
 லவிணாநதோடி, அஸ்தமுனமா
 கி, சிலவேளை மாலைக்காலத்தி
 ற கிழக்கேநீருமபி ஓடி, உதி
 தத இடத்தில அஸ்தமித்ததுச்,

சிலவேளை வடக்கேதோன்றித்,
 தெற்கில மறைந்துபோனால்,
 மனிதருக்குஎந்தக்காரியம் நிச
 சயமாயிருக்கும்? காலத்தைநா
 ளாகவும், மாதமாகவும், வரு
 ஷ்டமாகவும், பகுத்து, எண்ண
 ககூடுமா? அன்றியும், இரவீரச
 நதிரன வழக்கமாயவந்துவளர்
 பிறையாயுந், தேய்பிறையாயும்,
 நடவாமற பலவிதமாய விளை
 யாடி வெவ்வேறான திசைகளி
 லே தீரிந்து தீரிந்துகொண்டி
 ருந்தாற, பஞ்சாங்கமுதலான
 காரியங்களை எப்படிச் செய்ய
 லாம்? அல்லாமலும், வழக்கத்
 தின்படி காற்று மாறியடிகிற
 தாற, கோடைகாலத்திலவேணி

லும், மாரிகாலத்தில மஹப்யும்,
 வராவிடடால, விதைப்பும், அறு
 ப்பும், நடகசுமா? நடவாவிட
 டால, எப்படிப்பிழைக்கலாம்?
 சமுத்திரத்ததுத தண்ணீர் மாநீ
 மண்ணாற, கப்பலுநதோணி
 யுஞ்செல்லுமா? நிலமமாநிச்ச
 முத்திரமால, ஊரும், பட்ட
 ணமும், ஆயி, மாமிம, அழிநது
 போசுமே; அரிசி, தண்ணீர்
 முதலான போசனபானபதார்
 ததங்களும, வீட்டுக்கு இசைந
 த கல, மரமுதலானவைகளும,
 பணம், ஆபரணம், ஆயுதமுத
 லானவைகளுக்கூ இசைநத, ப
 ஞ்சலோகங்களும், வேற்றுமை
 யாய்த திரிநதுபோனால், நாம

எப்படிவாழலாம்? அடைக்க
 லான்குருவி, கழுகாகவுங், குதிரை
 சிவகமாகவும, மாநிபபோ
 னுல என்னசெய்யலாம்? இவை
 யெல்லாம் வழக்கத்தினபடி நி
 ன்றும், நடந்தும் வராவிட்டா
 ல, உலகத்தார் யாவர்களுசே
 தமும் நாசமும்நேரிடுமென்று
 விளங்குகிறதே. ஆனதால், வழ
 கத்தினபடி நடக்கவேண்டு
 மென்று, நிதானிக்கவேண்டும
 லலவா? ———

இ ர ண ட ா வ து,
 மேற்சொல்லியது மல்லாம
 ல, வேறுவகையான திருஷ்டா
 நதரங்களைச்சிந்திப்போமாக.
 ஒருநாடடில வடக்கூருக்கு

ந, தெற்கூருககும், பததுநாழி
 கைவழிதூரமிருகை, அதுதெரி
 யாமலே குடிகள், இரு காதவ
 ழிதூரமாகிய கெட்டவழியே
 சுற்றிப்போயவருகையிற, புத
 றியடைநதசிலராலே, நேரான
 நலவழிகாணப்படடதுலே நட
 நதார்கள். சிலர் அதை அறிந்து
 கொண்டிம, வழக்கத்தினபடி
 யேசெய்யவேண்டுமென்ற, பி
 னனும அந்தப்பகையவழியே
 சுற்றிப்போயவநதார்கள். அல
 லாமலுநதலைமுறை தலைமுறை
 யாகத் தரித்திரராயவநத ஒரு
 குடுமபததாரில ஒருவன வயவி
 லவெடமிமபோது, புத்தையலைக
 கண்டு எடுத்ததுகொண்டு, தன

வீட்டாரிடத்திற்குப்போய்ப்ப
 ணததைககாடடி எனனசெய
 யவேண்டுமென்று கேட்டதற
 கு, அவர்கள் அதிஷ்டசாலியே
 இது நமக்குத் தேவையிலலை,
 தரிதிறம நமக்கு வழக்கமே
 யன்றி, செலவம் நமக்கு வழக்
 கமில்லையே. மேல்த தெருவி
 லேயிருக்கிறஐசுவரியவாணசூ
 க்குச் செலவப்பொருளவழக்
 கம். அவர்களுக்கொடுத்து
 விடுவோமாக. வழக்கத்தின்ப
 டி நாமிருக்கவேண்டுமே யெ
 ன்றார்கள். இவ்விரண்டு திருஷி
 டாநதரங்களிதலே எனனதோ
 னறுகிறது? அவர்கள் வழக்க
 த்தின்படியே நடக்கவேண்டு

மென்று தீர்மானிக்கிறது, குற
 றமாயிராவிடடாலும், புத்தியா
 யிருக்கிறதா? ஆதலால், வழக
 கத்தினபடி நடக்கவேண்டிய
 தாயிருந்தாலும், உயிரற்ற சூரி
 யன, சந்திரன முதலானவஸ்து
 களைப்போலவும், புத்தியும்,
 யோசனையுமற்ற சீவசெந்துகக
 ளைப்போலவும், புத்தியைத்தள
 ளி வழக்கமாய்நடக்கிறது வே
 ணடிய துமல்ல-பிரயோசனமா
 ன துமல்லவென்று, தோன்றுகி
 றதில்லையா?

மு ன ரு வ து,

வழக்கத்தினபடிநடக்கிறது
 சிலவேளைபுத்தியும், பிரயோச

னமுமிலலாமலிருக்கிறதைக்கா
டடிய, மேறசொலவிய திருஷி
டாநதரங்களுமலலாமல, வே
றுவதையான திருஷிடாநதரங்
களைப்பார்ப்போமாக.

முன்னாலே, இவ்விலாநதுதே
சதநில, வசூரியென்னுங்கொடி
யவியாதி வருஷிநதோறுமவந
து, அநேகம பிள்ளைகளையும்,
வாலிபரையும்பிடித்து அழிக்கி
றதுவழக்கமாயிருந்தது. அந்
தவிபாதிபைக்கூர்ந்துவிசாரித
துயோசனைபண்ணி, அதைநீக்
கத்தக்கவதையைக்கண்டு பிரசி
த்தமபண்ணி ன்றினாலே, சனங்
கள அவ்வகைப்படிசெய்து அந்
தவிபாதிபின வேரையறுத்துப்

போட்டார்கள். சிலரோ இறந்த
வகை யெங்களுக்குவழக்கமல
லவென்றுதள்ளித், தங்களைப் பிள
ள்களை சுகமடையாமற் சாவத்
தகுஇடங்கொடுத்தார்கள். இவ
ர்கள் வியாதிப்பட்டதங்களைப் பிள
ள்களுக்கஞ்ச செய்ய வேண்டி
ய கடமையைச் செய்தார்களெ
ன்று, உங்களுக்குத்தோன்றுகி
றதா? அல்லது, அவர்களுக்கந
ஷ்டஞ்செய்தார்களென்றும்தோ
ன்றுகிறதா? ஆதலால், வழக்கத்
தின்படி நடக்கிறது சிலவேளை
மரணத்துக்கே துவாயிருக்கிற
தே. அன்றியும், இததேசத்தா
ர் அநேகர் இதைச்சாப்பிடுகிற
தும், இதைச்செய்கிறதும், வழ

ககமல்லவென்று சொல்லித், தங்களசீரசவுககியத்தககு, அவசியமாயவேண்டியபதார்த்தங்களை யும், பிரயெத்தனங்களை யுந்தளளி, தங்களுககு அககாலத்திலே, வியாதி விருத்தாபபியம, மரணமாகிய துன்பங்களை யுண்டிபண்ணுகிறார்கள். இப்பொழுது இங்கிலாந்திமுதலான அநேக தேசத்தார்கள், தங்களுககு சசவுககியமான காரியங்களைக் குறித்தவழக்கமோ அல்லவோ வென்று, கவலைப்படாமற் செய்யத்தக்கதைச் செய்துவருகிறார்கள். அதுவே புத்திக்ககரித்தது.

ந ர ன் க ர வ து .

பிரியமானசனங்களே, மேற
 சொல்லிய மூன்று வகையான
 திருஷ்டாந்தரங்களினாலே, எப
 படித்தோனுகிறது? சுபாவத்
 தினபடி புத்தியிலலாதவஸ்துக
 கள, கடவுளநியமித்திருக்கிறதி
 ட்டத்தினபடியே தவறாமற் சரி
 யாய நடந்ததுவரவேண்டியதா
 யிருந்தாலும், சித்தமும், புத்தி
 யும், யோசனையுமுள்ள மனிதர்
 கள, அப்படி நடவாமல தங்களு
 கஞரிய சுபாவத்தக்கேற்றபடி
 புத்தியைக்கொண்டுயோசித்து
 த தீர்மானித்துச்செய்யவேண்
 டியதா யிருக்கிறதென்றுதோ
 னுகிறதுல்லையா ?

அது நிர்க, கிறிஸ்துமாரீக்க
 ததைப்பறறிகொள்ளவேண்டு
 மென்று, உங்களுக்கூப புத்தி
 சொல்லுகிறவர்களுக்குகிறிஸ
 துமாரீக்கம, எங்களுக்கூவழக்க
 மல்ல, முன்னோர்வழக்கத்தின
 படியே நடக்கவேண்டுமென
 று, சொல்லுகிறீர்களல்லவா ?

வழக்கத்தினபடி நடக்கவே
 ண்டுமென்று, சுமமாசொல்லுகி
 றதுசரியல்லவென்று, மேற்கா
 டடியிருப்பதால், அப்படித்தீர்
 மானிப்பதற்குமுன்புத்தீர்
 க்கொண்டுவிசாரித்து நிதானி
 க்க வேண்டியதாயிருக்கிறதே.
 நீங்கள் சூரியனமுதலானவஸ்து
 க்களைப் போலவும், ஆடுமாடு

முதலான மிருகங்களைப்போல
 வும், உயிரும, புத்தியும், யோச
 னையும்ற்றவர்களல்லவே. நாளு
 க்ம்மாசெய்கிறதும், வழக்கத்தி
 னபடிசெய்கிறதும், புத்திக்ரு
 தக்கதாயும், பிரயோசனமான
 தாயும், இருக்கிறதோ, புத்தியீ
 னமாயும், நஷ்டமாயு மிருக்கி
 றதோவென்றுவிசாரித்து, நிதா
 னத்தோடேநடக்காமபடியாக
 வல்லவா கீர்த்தர் உங்களுக்குப்
 புத்தியைக் கொடுத்திருக்கிறார்.
 இல்லாவிட்டால், என்னத்திற்கா
 க அதைக்கொடுத்தார்?

அல்லாமலும், நீங்களிடைய
 னீதுக்கு வாங்குவதற்குமுன்பு
 ம, சாப்பிடுவதற்கு முன்பும்,

பிரயாணப்படுவதற்கு முன்பு
 ம, கவியாணம பண்ணுவதற்கு
 முன்பும், புத்தியைவிட்டு அந்த
 பபதார்த்தங்களையும், அந்தச்
 சாப்பாட்டையும், அந்த வழி
 யையும், அந்தப் பெண்ணையும்,
 குறித்து விசாரியாமல, வழக்கத்
 தினபடி செய்யவேண்டுமென
 றே சொல்லுவீர்களா? இவ்வுலக
 துக்ககாரியங்களில் நீங்கள் புத்தி
 கருத்தக்கடாகப் பரிட்சைபார்
 தது விவேகத்தோடும, யோச
 னையோடும, நடக்கிறீர்களல்ல
 வா? அப்படியிருக்க, உங்களைச் சீ
 ரத்துக்குச் சீவனுமாய, உங்க
 ள் செய்கைகளுக்காகாரணமு
 மாய, ஒருகாலும் அழியாம

ல என்றென்றைககுமிருககும.
 உங்களு ஆததுமாவுகேறறகாரி
 யங்களில மாததிரம புத்தியீன
 மாயசசெயயலாமா ? மரணத
 துககுபபின்பு வருவது பாககி
 யமோ, நிர்ப்பாககியமோவெ
 னறு, உயிரோடிருககுமபோ
 தே விசாரியாமல நடக்கிறது
 புத்தியா?

அனநியம, மேறசொலவிய
 முவகைத திருஷ்டாநதரங்களி
 னாலே,முனனோர்நடநதவழிசரி
 யோ,இலலையோவெனறு, விசா
 ரிககவேணமிமெனறே தோன
 நிற்றே.

உங்களுமுனனோர்கள் எங்கு
 முள்ள ஒருகடவுளான கர்த்த

னா அறிந்தது தொழுதுகொள
 ளாமற பறபல தேவர்களுண்
 டென்றுசொல்லி, சொரூபங்க
 னைத்தொழுதுகொண்டு நடந
 துவநதாரீர்களல்லவா? அவர்களு
 அறியாமையினாலே அப்படிச
 செயதார்களா? அல்லது, அறிந
 துங் கெட்டயோசனையினாலே
 அப்படிசசெயதார்களா? கெட்
 டயோசனையினாலே, செயதார்க
 ளென்று நீங்கள் ஒப்புக்கொள
 வீர்களானால், அவர்களவழக்கத
 திப்படி நடக்கவேண்டுமென
 றுசொல்லலாமா? அவர்கள அறி
 யாமையினாலே செயதார்களெ
 னுசொல்லுவீர்களானால், நல
 லநிவைப்பெற்றுக்கொண்டிரு

ககிற நீங்கள், உதயகாலத்திலே
 இருள் நிறைந்த தன்குகையைத்
 தேடி ஒளித்துக்கொள்ளாதது
 வீடமிருந்ததைப்போல, அறி
 வைத்தாளி முன்னோர்வழக்கத்
 தினபடி நடக்கவேண்டுமென
 று, இன்னமும் முருட்டாட்ட
 மாயிருக்கலாமா?

அல்லாமலும், புத்தியீனர்எல
 லாவற்றிற்கும் ஆண்டவனாகிய உ
 னனதமான தும், திவ்வியமான
 துமாகிய என்னுடைய தன்மை
 யை அறிந்ததுகொள்ளாமல், தங்
 களுக்கொள்ளிருக்கிற தீமையான
 தாயும், பேய்களுக்கேற்றதாயு
 ம, கபடமுள்ளதாயுமிருக்கிறகு
 ணத்தை நம்பிக்கொண்டு, பரி

ஈததமாயிருக்கிறஎனனை யசட
 டைசெய்கிறார்கள். அவர்கள்
 வீணை நம்பிக்கையும, வீணை
 பிரயாசங்களும, வீணை ஞான
 முமுள்ளவர்களாயும, புத்தியில
 லாதவர்களாயு மிருக்கிறார்கள்.
 மகாததுமாகளாயிருக்கிறவர்
 களோ, தங்களுடைய துவலிய
 தனமைகளை நம்பிக்கொண்டு,
 எனனை ச சகலபொருள்களுக்கு
 முந்தின்வென்றும், அழியா
 மையுள்ளவென்றும், கண்ட
 திறது, வேறு தேவர்களாலே
 மனப்பேதலிப்பையடையாத
 தங்களு முழுஇருதயத்தோடே
 எனக்குப் பணிவிடைசெய்கிற
 ர்களென்றும்;

பதகியறறவராயம, சநதேக
முள்ளவரூயுமிருககிற அறிவீன
ன், கெட்டுப்போனவக விரு
ககிறான. அப்படிப்பட்ட சந
தேகமுள்ளவன இவவுலகதை
யாவது, பரலோகதையாவது,
பாககியதையாவது, அநுபவி
ககமாட்டானென்றும், பகவற
கீதைமுதலான உங்களுக்கிய
மான புத்தகங்களிலும், சொல
வியிருக்கிறதே. ஆனதால், உங்
களசாஸ்திரங்களின்படியே உங்
களமுன்னோர் நடந்தவந்தவழ
ககத்தின்படி நடக்கிறது பிர
யோசனமில்லாமல நஷ்டமாபி
ருக்கிறதென்று, விளங்கவில்லை
யா?

அன்றியும், புத்தியுள்ள மனித
 ர்கள விககிரகங்களுமும், பேய
 களையும், சேவிககிற துபுத்தியில
 லாத ஆடுமாடுகளுக்கு ஒப்பா
 க்குகிற தாயிருக்கிற தினாலும், வி
 ககிரகாராதனை மார்க்கத்தக
 கேற்ற வேஷமார்க்ககளு சரீரத்
 துக்கும், ஆத்தமாவுக்கும், பல
 ன்ணமும், துறசெய்கையு முண
 டாக்குகிற தினாலும், அநதவிக
 கிரகங்க்கள அடையாளமாகக் கு
 றிககிற தேவர்கள பொய, மா
 றுபாடு, களவு, விபசாரமுதலிய
 பாவங்க்களைச் செய்தார்க்கென
 று, செலவியிருக்கிற முனனோர்
 புத்தகங்க்களும், கதைக்களும், வா
 வீபர் முதலானவர்க்களை அப்ப

ஷபபட்ட தூந்நடககைககுத
 தூணடுசிறதிருலும, முனனே
 ர்வழககமபீரயோசனமல்ல. மி
 குறத நஷ்டமாயிருக்கிறதென
 று இயல்பாயத தோன்றகிற
 தே. அபபடியிருக்கையால, இ
 னுபிரயோசனமோ, நஷ்டமோ
 வென்று விசாரியாமறபுத்தியை
 யும், யோசனையையும், விடடு,
 உயிரிலலாதவஸ்துககளைப்போ
 லவும், புத்தியும், யோசனையு
 மறறசீவசெந்நுககளைப்போல
 வும், நடந்தது, வீண்போககாக
 வழககத்தினபடி நடக்கவேண
 டுமென்று, சொல்லுகிறது சரி
 யாயிருக்கிறதா?

கேளுங்கள், இரண்டாம வ
கை திருஷ்டாரந்தரத்தினபடி,
மனிதர்கள் நரகத்துகருத்தப
டி, மோட்சத்துகருப்போகிற
ஒவ்வழியை கிறிஸ்துமார்க்க
ங்காட்டுகிறது. ஆதலால், அதை
அசுடடைபண்ணுகிற துசரியா?
உங்கள் முன்னோருக்கு, மறை
நதபுதைதயலாகிய ஆத துமாவுக
ருவேண்டிய ஐசுவரியத்தைச் ச
ட்டி யெடுக்கலாமென்ற, கிறி
ஸ்துவேதம புத்திசொல்லுகிற
தே. அதைத்தள்ளலாமா? முன்
ராமவகை திருஷ்டாரந்தரத்தின
படி, சூரியென்னும் வியாதி
யைப்பார்க்கிலும், மிகவுங்கொ
டிதான் வியாதி உங்களுடைய

ஆததுமாவுக்கு உண்டாயிருக்கிறது. வசூரி அழிந்ததுபோல சரீரத்தாக்கு, நோவு, பெண்ணம், மோசம், மரணம், இவைகளை உண்டிபண்ணுகிறதுபோல, அநதவியாதி, எனறெனறககும, அழியாமற சரீரம் அழிந்தபின்பும, பிழைத்தது. அறிவோடும, யோசனையோடு மிருந்தது நனமை தீமையை அநுபவித்துவரும ஆததுமாவுக்கு, ஏநத நோவிலும, அதிகநோவையும, ஏநதபபெவீனத்திலும, அதிகபெலவீனத்தையும, ஏநதமோசத்திலும, அதிகமோசத்தையும, முடிவில்லாத மரணத்தாக்கொப்பானநாசத்தையும, உண்

மிண்ணணுகிறதாயிருக்கிறது. அ
 நதககொடியவியாதி, பாவமே.
 அதை நீக்கத் திராணியற்றநீங்
 கள, அதை நீக்கி உங்களைக் கு
 ணமாகத் திராணியுரு சித்த
 முமுள்ள இரட்சகராங்ய இயே
 சுககிற்ஸ்துவைக காட்டுகிறவே
 தத்தையும, அவரையும, தே
 வையிலலை யென்ற, தள்ளிப்
 போடுகிறது புத்தியா? புத்தி
 யைக்கொண்டுபோகிறது, உங்
 களசரீரத்தககுப்பேதமையாய்
 நஷ்டஞ்செய்ய மாட்டாநீருக்
 கிற நீங்கள், புத்தியைவிட்டுங்
 கள ஆத்தமாவுக்கு, நித்தியந்
 ஷ்டஞ்செய்கிறதென்ன? வழ
 க்கத்தினபடி நடக்கவேண்டு

மென்ற, சொல்லுகிறதினாலே,
அந்தடபுத்தியினம புத்தியாகு
மா?

கடைசியாவது.

மனிதர்களை உண்பிபணணி,
இவவுலகத்திற பிரதான சிருட்
டியாக வைத்ததேவனாகிய கர்
ததர், அவர்களுக்கு நற்புத்தி
முதலான நன்மைகளைக் கொடு
த்ததுமன்றி, ஒரோகடவுளாகிய
தமமை அறிகிற அறிவையும்,
தமமைப் பறறிகொள்ளுகிற
அன்பையும், தமது திருச்சித்
தத்தினபடி நடக்கத்தக்கதிரா
ணியையும், அருளிச்செய்தார்.

அல்லாமலும், அவர் எட்டுபபே
 னாததவிரத, துஷ்ட மனிதரொ
 லலாராயுளு, சலபபிரளயத்தினு
 லே, அழித்தபினபு, அநத எட
 டிபபேர்களுககு, நலலறிவுமு
 தலான நனமைகளைககொடுத
 தார். அககாலங்களில, மனிதர்
 களுககு நலவழககமேஇருநத
 து. அககாலங்களில, அவர்களு
 பொயததேவர்களை ஏறபடுத
 திப, பேயகளையும, விககிரகங்க
 ளையும, தொழுது கொள்ளவில
 லையே. நமமுடையமுனமேனார்
 கள, அநத நலவழககததைவிட
 மிவிடாமல, இதுமடமும், உறுதி
 யாயப பறறிககொண்டே வந
 தரர்களானுல, முனமேனார்வழகக

ததினபடியே, நடக்கவேண்டு
 மென்று, பிடிவாதமாகச் சொ
 லல்லாமே. அவர்கள் அப்படிச்
 செய்யாமல், அந்தநலவழக்கை
 தைவிட்டு, மெய்ததேவனைப்ப
 றறிகொள்ளுகிற அறிவையும்,
 அன்பையும், திராணியையுமிழ
 ந்து, தப்பிப்போன ஆடுகளை
 பபோல, நல மேயப்பராகிய
 அவரைவிட்டுமறந்து, அவமான
 ப்படுத்தி, முப்பத்து முக்கோ
 டிதேவர்களையும், பேய்களையு
 ந்தழுவிகொண்டு, விகிரகத்
 துகளுக்கு அடிமைகளாகித், துண
 மார்க்கமெல்லாவறறையும், செ
 யதுவந்து, கெட்டுப்போயிருக
 கிருர்களே. அப்படியிருக்கிறப

டியால், நாமவழக்கத்தின்படி
 டக்கவேண்டுமென்று, புத்தியி
 ல்லாமற, சொல்லுகிறதை விட
 டி, ஆரம்பத்திலுள்ளமுன்னோர்
 களுடைய நல வழக்கமென்ன
 வென்றுவிசாரித்து, அதைத் தெ
 ளிவாய்க்காட்டுகிற கிறிஸ்துவே
 தத்தைப்பற்றிக் கொண்டு, நலவ
 ழக்கத்துக்குத் தீருமபி, இமமை
 யிலும், மறுமையிலும், மெய்
 பபாககியததையும், நீத்தியிர
 ட்சிப்பையும், பெற வேண்டு
 மல்லவா? ஆதலால், பிரியமான
 வர்களே அப்படிச் செய்ககட
 வீர்களாக.

முற்றிற்று.

THE EXCELLENCY OF THE BIBLE.

சத்தியவேதமேன்மை.

சிறேந்தர்களே, இப்பொழுது உலகத்திலே பலவிதமான வேதங்களுண்டா யிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு வேதமார்க்கத்தார், தாங்களனுசரித்திருக்கிற வேதம், பராபரஉஸ்துவினால் ளிக்கப்பட்டதென்று, மேன்மைபாராட்டுகிற துமல்லாமல், அதுவே உலகத்திலிருக்கும் ல்லாப்புஸ்தகங்களுக்கும், முத

னமையானபுஸ்தகமென்று, சா
 தித் துமலருகிரூர்கள். அது சரி
 யோ, சரியல்லவோவென்பதை
 அநதநத வேதபுஸ்தகங்களில்,
 அடங்கியபொருளகளைக் கவன
 மாய ஆராயநது பார்ப்பதினா
 ல, அநிநதுகொள்ளலாம். பரா
 பரனொருவராயிருக்கிரூர். அவ
 ருடையபரிசுத்தசுபாவமும், தி
 ருச்சித்தமு மெப்பொழுதும்,
 மாறாம லிருக்கிற தாகையால்,
 அவொன்றுக்கொன்று விரோ
 தமான வேதங்களை, மணிநருக
 கருளிச்செய்யாமலே ஒரோவித
 மான சத்தியவேதத்தைமாத்தி
 ரம், அருளிச் செய்திருப்பா
 ரென்று, யாவுருகருநதோன்ற

வேண்டியதல்லவா? ஆகையால்,
 இப்பொழுது, மனிதர்களுக்கூ
 ளவழங்குகிற பலவேதங்களில்,
 இன்னவேதஞ்சுத்தியவேதமெ
 ன்றும், முதன்மையான வேத
 மென்றும், நாமஎப்படிநிச்சயி
 ததறியலாமென்று விசாரித்தா
 ல், அதை இரத்தபடிஸ்தகத்திற
 சொல்லப்படுகிற சில விசேஷி
 தத அடையாளங்களினால், அந்
 ததுகொள்ளலாம். என்னவெ
 னில்;

முதலாவது, இவ்வுலகமும்,
 அதிலிருக்கும் மனிதசாதிமுத
 லான சீவனுள்ளதும், சீவனில
 லாததுமான சகலவஸ்துகளு
 ம், உற்பத்தியான விதத்தை

குறித தும, மனிதனுக்கும், அ
 வண்பபடைத்த சிருட்டிகருக
 கும, மறவஸ்துககருகமு
 ணடாயிருந்தசம்பந்தம், இன
 னதென்பதைக்குறித தும, இ
 பபொழுதுமனிதர்களபொது
 வாகப் பாவகுணமுடையவர்க
 ளாகப் பலவிதமானவிகிதம்,
 இக்கட்டு, நோயமுதலானது
 பங்குகருகும், மரணத்திற்கு
 முட்பட்டிருக்கிற காரணத்தை
 க்குறித தும, கேடுள்ள இவ்வுல
 கத்திலே, பராபரனை யறிக்கிற
 மெய்யறிவும, மெய்மார்க்கமு
 ம, ஆதிமுதலாய எப்பொழுது
 ங்காப்பாற்றப்படும்,மேனமே
 லும், பரவப்பண்ணப்படா

ககிற வகையையும், அதற்குவி
 றோதமாயெழுமபின எல்லாத
 தடைகளையும் விலக்கி, அந்த
 மெயமார்ச்சுததை யுறுதிப்படு
 ததுமபொருட்டாக, அந்தந
 தகாலங்களிற்செய்த எத்தனங்
 களையும், உபாயங்களையுங்குறி
 ததும, மனிதருக்குத்தெளிவா
 யப்போதிககிற வேதமே மெ
 யயானவேதமென்றும், முதன
 மையானவேதமென்றும், சொ
 ல்லாம.

இரண்டாவது, பரிசுத்தமு
 ளளவராயும், எல்லாவற்றையும்,
 அறிந்தவராயும், சர்வவல்லமை
 யுள்ளவராயும், சம்பூரணஞான
 முள்ளவராயும், நித்தியமுள்ள

வராயும, அளவிலலாத அனபு,
 நீதி, சததிரமுதலான மகிமைக
 னையுடையவராயும, எங்குமவி
 யாபிததிருக்கிறவராயும, அதரி
 சணமுள்ள ஆவியானவராயுமிரு
 ககிறபராபரனை, அவருடையப
 ரிசுததசுடாவததிறகும, துவவிய
 மகிமைகளுக்ககும, இயலபான
 விதமாயமனிதர்கள், தொழுது
 துதிததுககொணரி, பணிசெ
 யயவேண்டியவகையைக கறப
 னைகளினாலும், திருஷ்டாநதங்
 களினாலும், சநதேகமில்லாத
 நிச்சயததோடும, தெளிவோடு
 ம, காண்பிக்கிறவேதமே, பரா
 பரணுககேறற ஒன்றான மெய
 வேதமென்று, சொல்லலாம.

மூன்றாவது, எககாலததிலு
 ம, ஏறதவயதிலும, ஏறதநிலையி
 லுமிருககிற சகலதேசத்தாரு
 ம, சகலபாஷைக்காரரும், பா
 வத்திறை கெட்டுப்போனவர்
 களாகையால, அவர்களமெயரு
 ஞானததையும், நீதியையும், பரி
 சுத்தத்தையும், நித்திய கதிய
 யையும்டைவதற்கான வழியை
 ககாண்பித்தது, இவவிதமாய உல
 கத்திலுள்ள ஒவ்வொருவருடை
 யகுறைவுகளுக்கும், திருத்தியு
 ண்டாககுவதற்கேற்ற போத
 னைகளும், திருஷ்டாந்தங்களு
 ம, அடங்கியிருக்கிற வேதமே,
 பராபரன அருளிச்செய்தமெ

யவேதமெனபதற்குச் சந்தே
கமில்லையென்றெண்ணலாம்.

நான்காவது, எல்லாவற்றையு
முண்டாகக், ஆண்டுக்கொண்டுவ
ருகிற பராபரஞ்சைருவனோ, தம
முடையமகிமைகளை விளங்கப்
பண்ணும்பொருட்டாகத் தம
து சுயாதீனமான சித்தத்தின
படியே, பசாசுககளும, பொல
லாத மனிதர்களுஞ்செய்யுறது
றகிரியைகளினாலுண்டாகுந் தீ
மைகளைமாற்றி, மகா விசேஷி
தத் தன்மைகளுண்டாயிருக்க
ச்செய்து, இவ்விதமாய்த் தம
தளவற்றஞானத்தோடே, இவ
யுலகத்திலுநடக்கும், பெரியகா
ரியகளையும், சிறியகாரியக

னையும, ஆண்டுக்கொளருநீரூரொ
 னபதை ஒன்றுக்கொன்று, சம
 பநதமான சரித்திரவரலாறுக
 ளினாலும்; போதகங்களினாலு
 ம, தெளிவாயக்காண்பிக்கிறவே
 தமே, பராபரணுக்கேற்றமெ
 யயானவேதமாயிருக்கிறதென
 றுசொல்லலாம்.

ஐந்தாவது, நாம நமமுடை
 யஅவபத்தியும், துறசுணமுமு
 ளளநடக்கையினால், விளங்கிய
 பயித்தியத்தையும், அருவருப
 பையும், அறிஞலவருங்கெடுத்தி
 களையும்நிற்து, அந்த நடக்கை
 யையோசித்ததுவிடவும், குண
 பபட்டுச சனமார்க்கமாயநட
 ததுக்கொள்ளவும், நமக்குப்பல

திருஷ்டாநதவகளைக காண்பித்
 துளசசரிகிற துமலலாமல, நம
 மைத தேவபததியும, நீதியும,
 நறபுததியுமுள்ள சிறதனைகளு
 க்கும, நடககைகளுக்குமெழு
 பபத்தகக பலசரிததிரவகளைக
 காண்பிப்பதுமான வேதமே,
 பரிசுததமுள்ள மெயவேதமெ
 னறு, சொல்லலாம.

ஆறாவது, இவவுலகத்திற ச்
 மபவிகளுகு சகலகாரியங்களுக
 கும, இன்னிண்ண பிரகாரமாய
 முடிவுண்டாகுமென்றும், இச
 சீவனுக்குப பின்பு மறுமையி
 லே நலலவர்களுக்கும், பொல
 லாதவர்களுக்கும், இன்னிண்ண
 வைகளநடக்குமென்றும், பரி

சுதீதமும, நீதியுமுள்ள பராபர
 னுடைய தனமைக்குப்பொரு
 தநியவிதமாக, அறிவிக்கிறவே
 தமே, அவரால அருளிச்செய்ய
 ப்பட்ட மெய்யானவேதமென
 று சொல்லலாம்.

இவ்வாறு விசேஷமான அ
 டையாளங்களாலே, நீங்கள்மணி
 தருக்குளவழங்குகிற பலவேத
 ங்களில், மெய்வேதமின்னதெ
 னறு பகுத்தறியலாம்.

இப்படியிருக்க, என்கிறேன்
 தர்களே! நீங்கள்மேறசொல்லி
 ய அடையாளங்களையெல்லா
 ம, பிராமணர்களுடைய வேத
 ங்களிலாவது, அவர்களபுராண
 ங்களிலாவது, கோராணென்ற

மகமம து மாரீககததாருடைய
வேதத்திலாவது, தேடினாலுங்
காணமாடடீர்கள். மேலும், அ
நதபபுஸ்தகங்களிற் சொல்லியி
ருககிறவைகள் சததியததைத்
தேடுகிறமனிதனைத் திருத்தியா
ககவும், தன ஆததுமாவுகருப
பாவமனனிபபையும், ஆறுதலை
யும், சமாதானததையும், தேடு
கிற பாவிகருபபிரயோசனத
தையும் கொடுக்கவுமாட்டாது.
நாம இறதநனமைகளை யடை
வதற்கானவழியை அநதபபுஸ்த
கங்களிற்றகண்டுபிடிக்கவுமிட
மிராது. எனனத்தினாலெனில;
நாமபராபரணையும், அவர்செய
புங் கிரியைகளையும்; தெளிவா

யநிநது கொள்ளுகிறதற்கும்,
 பாவத்தினால் உண்டாகும் பசா
 சினவல்லமையினின்று, இரட்சி
 ககப்படுகிறதற்கும், நமக்குப்
 பரிசுத்தமான சிநதையும், நடக
 கையுமுண்டாகிறதற்கும், நாம
 பரமணடலத்திலுள்ள நித்திய
 மோட்சத்திற்குத் தகுதியுள்ள
 வர்களாகிறதற்கும், யோகிய
 மான வெத்தனங்கள், அவற்றி
 னால் லக்ஷணங்களுமாடடாது.

கிறிஸ்தவர்களுடைய பரிசு
 த்தவேதத்தை நீங்கள் வாசித்து
 யோசிப்பீர்களானால், மேற்சொ
 லிய மெய்வேதத்திற்குரிய கு
 றிப்புகளையெல்லாம் கண்டறி
 நது கொள்வது மல்லாமல், அதி

லே சொல்லி முடியாத இன
 னம அநேகவிசேஷங்களையும்,
 அறிந துகொளவீர்கள்.

ஆதியிலே, இவ்வுலகமும், ம
 றறயாவுமுண்டாககப்படட வி
 தத்தையும், மனிதனானவனமு
 தவிலே, படைக்கப்படடவிதத்
 தையும், அவனைச் சிருடடித்த
 பராபரனுகமும், அவனுகமும்,
 அப்பொழுதுண்டாயிருந்த ஐ
 ககியத்தையும், இப்பொழுது
 அவன கேடுள்ளவனையும், நிர்ப
 பந்தமுள்ளவனாயிருக்கிறகார
 ணத்தையும், இனியவன பரா
 பரனோடு, ஒப்புரவாககப்படடு
 அவரிடத்தில, அனபையும், தய
 வையும், பெற்றுக்கொள்வதற்

கான வழியையும், கிறிஸ்துவே
தமாததிரங் குறைவற்றபிரகார
மாயப்போதிககிறது.

மேலும், கிறிஸ்துவின்வேத
ம, ஆதிமுதல உண்டாயிருந்த
மெய்மார்க்கத்தின்பூர்வோத்தி
ரமின்னதென்று, காண்பிக்கிற
தும், அல்லாமல், பராபரனஇந்த
இந்தநன்மைகளைவிரும்பிஇந்த
இந்தத்தீமைகளைப் பகைககிற
ரென்றும், மனிதரெல்லாரும்,
பராபரனுக்குச் செலுத்தவே
ண்டிய வணக்கமும், ஆராதனை
யுமின்னதென்றும், சகல தேச
ங்களிலும், சாதுகளிலும், நிலை
மைகளிலுமுள்ள சனங்கள்தங்
கள பாவங்களினின்று இரட்சி

ககப்படடு, நறகுணததையும, பரிசுத்தத்தையும, அடைகிறவ கையினனதென்றும், பலவித மான திருஷ்டாநதங்களிஞலு ம, கறபண்களிஞலும, அநிகத தெளிவாயக காண்பிககிறது.

அல்லாமலும், பராபரனெல லாவறறையுங் காப்பாற்றுகிறவ ருமாய, விசாரணசெய்கிறவரு மாய, ஆதரிககிறவருமாய, தம து திருவுளத்திறகேறறபடியெ லலாவறறையும, ஆண்பிககொ ண்டு, பசாசமுதலான பொல லாத ஆவிகளும் மறறத்துன மார்ககருஞ் செய்கிறசெயகை கள பொல்லாதாயிருநதாலு ம, அவைகளிஞலும், எனறெ

னறையகருமுள்ள நனமைகளவ
 ருமபடியாகத்தமது ஆராயந
 துமுடியாத விவேகத்தினாலும்,
 அன்பினாலும், வல்லமையினாலு
 ம, நடத்திகொண்பிவருகிற
 வராயும், இருக்கிறொன்று, கி
 றிஸ்துவேதமே, அநேகசரித்தி
 ரங்களிாலும், போதகங்களி
 னாலும், நமகருவிளங்கப்பண
 ணுகிறது.

கிறிஸ்துவேதம, அநேகநதீ
 ருஷ்டாநதங்களினாலே, துன
 மாரீகமானநடககைகளை நர
 மரோசித்தனா, விடபிவிலகுமபடி
 கரு, நமகருபுத்திசொல்லுகி
 றதுமல்லாமல, நீதியும், பரிசு
 ததமும், தெய்வபத்தியுமுள்ள

நடக்கைக்கும், நமமை எழுப
 பிவிடுகிறது, மேலும், அது இம
 மையிலே, உலகமுடிவுபரியநத
 மநீதியுள்ளவர்களுக்கும், அநீதி
 யுள்ளவர்களுக்கும், விசுவாசிக
 ளுக்கும், அவிசுவாசிகளுக்கும்,
 சமபவிக்ரம முககியமானவி
 சேஷிங்களையும், மறுமையிலே,
 நல்லவர்களுக்காகக்கிடைக்கும்நி
 ததியபாககியமும், பொல்லாத
 வர்களுக்காகக்கிடைக்கும், நித்தி
 யநிர்ப்பாககியமும், இன்னதெ
 னறு, நிச்சயத்தோடே நமக
 குத்தெரிவிகிறது.

அன்றியும், கிறிஸ்தவர்களு
 டைய வேதம், எல்லாமனிதர்க
 ளுக்கும், மெய்யறிவுண்டாகும்

படிககு, பராபரன அருளிச்
செய்த புஸ்தகமாயிருக்கிறது.
ஆகையால், எல்லாமனிதரும்
அதைப்படிக்கக் கட்டளையுண்
டு. யாவரும் மெய்ப்பாக்கிய
சாஸ்திரங்களுமபடிககு, அதை
நன்றாய் உணர்ந்தறிந்துகொள்
வது மிகவும் அகத்தியமாயிருக்க
ிறது.

கிறிஸ்துவேதம், உலகத்தோ
ற்றமுதற்கொண்டு, மனிதர்க
ளுடையசரித்திரத்தை யுண்மை
யாய்க்காண்பிக்கிறது.

பராபரன, பலகாலங்களிலே
மனிதர்களுககு, தமமை வெ
ளிப்படுத்தினவிதங்களையும், தீ
ர்க்க தரிசிக்களைக்கொண்டருளிச்

செய்த வீசேஷங்களையும், முக
கியமாய் மனிதர்களைப் பாவத்
தினினும, பசாசினினும, இ
ரட்சிக்ருமபொருட்டாயத் தே
வகுமாரணவர், மனித அவதா
ரமபண்ணினதால், பராபரன்
வருகளு தமமை மனிதர்களு
கரு வெளிப்படுத்தின அதிசய
ததையும், குறித்துக் கிறிஸ்து
வேதம் நமக்கறிவிக்கிறதேயல
லாமல், வேதமென்னப்படடம
றறெததப்புஸ்தகமும, போது
மான அறிவைக் கொடுக்கிறதி
லை.

ஆதலால், நியங்கள் கிறிஸ்து
வேதத்தை நன்றாய்வாசித்து,
யோசித்துப் பார்ப்பீர்களானால்

ல, வேதமென்று சொல்லப்படு
கிற மறறெல்லாப்புஸ்தகங்கள்
லும், அதுவே, மேனமைபொ
ருநதியதென்றும, பராபரனால,
அளிக்கப்படட சததியவேத
மென்றும, நீங்கள் கிரகித்
துணர்ந்து கொளவீர்களென
று, உண்மையாய் உங்களுக்குச்
சொல்லுகிறோம்.

அதிறசொல்லியகாரியத்தை
அநேகர் தாங்கள் அறியாததின
லே நம்பாமல், அசடடைபண
னுக்கிரர்கள். அநதபிரகாரமா
க உங்களிலும் அநேகர், கிறிஸ
துவேதத்தைத் தகுதியாயறியா
தவர்களானதால், அதை யசட
டைபணணித தளருக்கிரர்கள்.

அது நியாயமல்ல, நீங்கள்
வந்துபாருங்கள். வாசித்தறிந
துகொள்ளுங்கள். யோசித்து
தீர்மானமபண்ணுங்கள்.

பிராமணர்களோ, மறற்ச
சனங்கள் வேதபுஸ்தகங்களை
வாசிக்கப்போகாதென்றுசொ
லவிக, கட்டுப்பண்ணிக்கொண
டு, அவைகளைச் சனங்களுக்கு
கொடாமலிருக்கிறதேபோல,
நாங்கள் கொடாமலிருக்கமாட
டோம். ஏனென்றால், இந்த
தேசத்துக்குரிய வேதங்களிலு
ம், புராணங்களிலும், அடங்கி
யிருக்கிறகாரியங்கள்; திவ்விய
மானசத்தியத்துக்கும், மனித
ருடையபுத்திக்கும், வீரோதமு

எனவைகளானதால்; அவற்றை, மறறவர்களுக்காகாட்ட, அவர்கள நாணமடைகிறார்கள். நாங்களோ, சத்தியவேதத்தைக்குறித்து, எவ்வளவேனும், நாணமடையகாரணமில்லை. ஏனென்றால், கர்த்தர் அருளிச்செய்த சத்தியவேதம், அவருடைய பரிசுத்த நோக்கத்துக்கேற்றதாயும், குறைவற்றதாயுமிருக்கிறது. ஆகையால், யாவரும் அதைநன்றாய், வாசித்தறியவேண்டுமென்ற, நாங்களவீருமபுகிறவர்களாகவே யிருக்கிறோம்.

துல்ககரும், தமிழருமாகிய, நீங்கள் சத்தியவேதத்திலடங்கிய நல்லறிவையும், ஞானப்பிர

யோசனையும, அடைவதற்காக, அதுஅநேகபாஷைகளிலே, திருப்பப்பட்டதுபோல த தமிழ்ப்பாஷையிலுந் திருப்பியிருக்கிறது. அப்படித்திருப்பியிருந்ததை அச்சிறப்பிக்கொம்படிக்கு, தேவபதியுள்ள தருமசாலிகளில், அநேகமேர்தங்குகாலத்தையும், பணத்தையும், செலவழித்தது, மிகவுமபிரயாசப்படும், வருகிறார்கள். உங்களுக்கும், சீவனுக்குரியமெய்யான ஒளி யுதயமாகி, பிரகாசிக்கொம்படியாயும், நீங்கள் அவ்வொளியிலே, நடந்தவருமபடியாயும், அவர்கள் பிரயாசப்படுகிறார்களேயன்றி, தங்

களுக்கொரு, லாபத்தைச்சமப்பாதி
 ததுக்கொள்ளத்தக்கதாய், அப
 படிச்செய்யவேயில்லை.

வேதமென்னப்பட்ட. மற
 ரெந்தப புஸ்தகங்களையும் வி
 டக, கிறிஸ்தவர்களுடையவேத
 மே சததிய வேதமென்றும்,
 மேனமையை யுடையதாயிருக்க
 கிறதென்றும், மேலேகாண்பித
 தேனே? அது, மனிதருடைய
 சுயபுத்தியினாலேயல்ல, பராபர
 னுடைய அளவிலலாத ஞான
 யோசனையினால் உண்டாயிற்றெ
 ன்று, அறியவேண்டும். அது,
 பராபரனுடைய பரிசுத்த ஆவி
 யினாலேவப்பட்டுப்பரிசுத்தமு
 னளவர்களாயிருந்த சிலமனித

ரால, எழுதப்பட்டது. பரா
பரன, மோசே, ஏசாயா முதலா
ன தீர்க்கதரிசிகளுககு, சிலசம
யங்களிலே, பிரசன்னமாகி, அ
வர்களுககு, கட்டளைகளையும்,
வாககுத்தத்தங்களையும், கெடி
மிததருளி, அவைகளை, அவர்க
ளெழுதவேண்டுமெறு கற்பித
து, அதற்காக அவர்களுடைய
ஞாபகத்தையும், பலப்படுத்தி
னார். ஒவ்வொருகாலத்திலேநட
ந்த முகடியமான சரித்திரங்க
ளை, சரியாக எழுதுமபடிக்ககு,
அவர், மற்றுஞ் சில தீர்க்கதரி
சிகளையும், போதகரையும், தம
துபரிசுத்த ஆவியினாலேயேவி,
அவர்களுககு, விசேஷித்தசகர

யததைசசெயதார். இயேசுக
 கிறிஸ்துநாதர், தேவகுமாரனா
 ய, இவவுலகத்திலவந்து, தம
 துபிதாவாகிய பராபரனைகருநி
 ததும், சனமாரீககததைகருநி
 ததும், போதித்தயாவையும்,
 பராபரனாலே, போதிககப்ப
 டடதாகநாம எண்ணி, யேற்று
 க்கொள்ளவேண்டும். அப்போ
 ஸ்தலரும், சுவீசேஷ்கரும், கிறி
 ஸ்துநாதர் போதித்தவைகளை
 யும், செய்தவைகளையும், தப்பி
 தமில்லாமல், எழுதுமபடியாக
 வும், அவர்களும், போதகங்க
 ளைப் பிழையிலலாமற போதித்த
 து, எழுதிவைகருமபடியாகவு
 ம, அவர் தமது பரிசுத்த ஆவி

யை அவர்களுக்கு, சம்பூரண
மாயளித்தார். தேவ ஆவியான
வர்எல்லாவற்றையும், அவர்களு
களுத்திட்டமாய் ஞாபகப்படு
ததி, சகல சத்தியங்களிலும்,
அவர்களை நடத்திகொண்டுவ
ந்தார். இவ்வண்ணமாகச் சத்
தியவேதமுண்டாயிற்று.

அதையெழுதியபரிசுத்தமனி
தர்கள், பற்பலகாலங்களிலே,
பிழைத்திருந்த படியினாலே,
அவர்களொருவரோடொருவர்
பேசி, இப்படியெழுதவேண்டு
மென்று ஏகமாய்ச்சமமதித்து
எழுதினார்கள் என்று, ஒருவரு
சொல்லுகிறதற்கிடமிலலை.

மேலும், சத்தியவேதம், அந்
 தந்தககாலங்களிலே, பலமனி
 தரைகொண்டெழுதப்பட்ட
 துமாய, அதையெழுதியவர்களி
 றசிலர் கலவியைப் படியாதவர்
 களுமாய, அவர்களெல்லாருந்
 தாங்கள் தாங்களேசமவழக்க
 த்திறகுத்தக்கதாய, எழுதினது
 மாயக காணப்படுகிறதேயல
 லாமல், அவர்கள் போதகங்களி
 லேயுஞ், சிறத்தைகளிலேயும்,
 வித்தியாசமாகக் காணப்பட்ட
 தேயிலலை.

ஆ! பிரியமான சிறைதீர்தர்க
 ளே, இப்பேர்ப்பட்டவேதத்
 தை நீங்களினனும் அசட்டை
 பண்ணலாமா? நீங்களதைவே

ணடாமென்று, தள்ளிப்போ
 டலாமா? நீங்கள் ஆதாமூர
 ட்சிப்பை யடையவேண்டிவந்
 லையா? அதை யடையுமபடி
 கரு, மெய்மமார்க்கத்தை யநி
 ய வேண்டிவந்லையா? அதை
 நீங்கள், சத்தியவேதத்தினாலே
 மாததிரம, படித்துக்கொள்ள
 லாமல்லவா? இந்நதசத்தியவே
 தம், உங்களுக்கருச்சமீபமாகவி
 ருக்கிறது. ஆகையால், நீங்கள்
 இப்பொழுது வருத்தமில்லாம
 ல, அதைப் பெற்றுக்கொள்ள
 லாம. சத்தியவேதம், லேசாய்
 கப்படுகிறதற்கிடமிருக்க, நீங்க
 ளதைத்தேடாமலும், அதுபரா
 பரனுடைய வசனமென்றுநம்

பாமலும், அதைப் பெற்றுக்
கொண்டபின், அதை நல்லவி
ருப்பத்தோடும், சிந்தனையோ
டும், சாக்ஷிரதையோடும், படி
த்துக்கொள்ளாமலும் போனா
ல, உங்களுடையகுற்றமும், த
ண்டனையும், பெருகிப்போம்.
அதைக்குறித்து, நீங்கள் பரா
பரணுகூக, கண்கொப்புலிக
கவேண்டியதாகும்.

ஆகையால், சாலோமோன
இராசா, எழுதின நீதிமொழி
களில், சத்தியத்தையும், ஞா
னத்தையும்; புத்தியையும், வி
வேகத்தையும், வாங்கிக்கொள்.
அவைகளை விற்ப்போடாதிரு
ப்பாயாகவென்று, சொல்லிய

ருககிறது. ஆயினும், பொய்களையும், துறப்புத்திகளையும், பிரியத்தோடேகேட்டுப் பின்பற்றிகொள்ளுகிறதினால், மேற்சொல்லியவைகளைவிற்றுப்போடுகிறவர்களுண்டு. அவர்களைப்போல நீங்கள் செய்யாதிருப்பீர்களாக. நீங்கள் சத்தியவேதத்தைப் படிக்கிறதினால், மெய்ப்பிரயோசனத்தை யடையுமபடிக்கு, என்னசெய்யவேண்டுமென்றுகேட்டால்;

க. சத்தியவேதம், பராபரனுடைய பரிசுத்த ஆவியினாலுண்டானபடியினாலே, நீங்கள் நற்பரிசுத்த ஆவியின் சகாயத்தைப்பெறுமபடி, பராபரனை

நோகி, ஆ, பராபரனே! என
 மேலிரங்கும், என ஆததுமா
 வின் இருளையும், அறியாமை
 யையும், நீகும். தேவரீர் அரு
 ளிசெய்தவேதத்தின் கருத்து
 ம, பொருளும், என்கருறனரு
 யவிளங்கும்படிகரு, உமது ப
 ரிசுத்த ஆவியைக்கொண்டு, என
 னிருதயத்தைத்திறந்து, பிரகா
 சிப்பித்து, நற்சிறதையையும்,
 புத்தியையும், தந்தருளுமென
 று, வேண்டுகொளவீர்களாக.

உ. சத்தியவேதத்திலே, உல
 கபாகியத்துக்கறித்த கலவிக
 னையல்ல நித்தியமோட்சபாக
 கியத்தைப் பெற்றுக்கொளவ

தற்கேற்ற ஞானங்களைத் தேடி
கொளவீர்களாக.

ந. நீங்கள் அதிலே அடங்கி
யிருக்கிற சரித்திரங்களை யானா
லும், போதனைகளை யானாலும்,
வாசிக்கத்தொடங்குவீர்களானா
ல, அது நமக்காகவுமெழுதப்
பட்டிருக்கிறதென நெண்ணி,
ஒவ்வொருசமயத்திலே, உங்க
ளுக்குத்தக்கபுத்திகளையும், எச
சரிப்புகளையும், எழுப்பதல்க
ளையும், ஆறுதல்களையெழுத
துக, கருத்தாய வாசித்து, யோ
சிக்கக்கடவீர்களாக.

ச. நீங்கள் இவ்விதமாய்ப்ப
டித்த புத்தி முதலானவைகளி
ன்படி நடந்துவர, உறுதியா

என சித்தமுடையவர்களாயிருக்க
வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட சிறதைக
ளோடே, நீங்கள் சத்தியவேத
தைப்படித்துக்கொண்டுவந்
தால், கர்த்தர்தாமே, உங்களை
ஆசீர்வதிப்பார். அப்பொழுது,
நீங்கள் நித்தியசிவஞ்சியமோடீ
சத்திரகுப போகிறவழியைத்
தெளிவாய்நிறுத்து, அதில நடந்
து, ஆததும இரட்சிப்பையும்,
மற்ற அநேகவிதமான பிரயோ
சனங்களையும், அடைவீர்கள்.
ஆமன.

முற்றிற்று.

SPIRITUAL MILK.

முதலாவது.

ஞானப்பால்.

க கேள்வி. உண்ணப்படைத்
தவர் ஆர்?

மறுமொழி. பராபரன்.

உ கே. பராபரன் ஆர்?

மறு. பிதாக்குமாரன் பரிசு
த்த ஆவியென்னும் மூவராசிய
ஒரேசடவுள்.

க கே. பராபரன் எங்கே இ
ருப்பார்?

Third Edition, 20,000 Copies—Printed at the American Mission Press, for the American Madras Mission. 1841.

மறு. அவர் எங்கும் இருப்பார்.

சு கே. பராபரனைக் காணலாமோ?

மறு. அவர் அனாயிராயிருப்பதினால்காணக்கூடாது.

ரு கே. பராபரன் நம்மைக் காண்பாரோ?

மறு. ஆம். எப்பொழுதும் நம்மைக்காண்பார்.

சு கே. நாம் செய்வதெல்லாவற்றையும் பராபரன் அறிவாரா?

மறு. நாம் செய்வதைமாத் திரமல்ல, பேசுவதையும், நினைப்பதையும், அறிவார்.

எ கே. பாவஞ்செய்தவர்களை
ப்பராபரன் என்னசெய்வார் ?

மறு. அவர்பாவஞ்செய்தவ
ர்களை நீதியின்படி தண்டிப்பார்.

அ கே. பாவமாவது என்ன?

மறு. பராபரன் கொடுத்த
கட்டளையை மீறுகிற துதான்,
பாவம்.

ஊ கே. பராபரன் என்னக
ட்டளைகொடுத்திருக்கிறார் ?

மறு. விசேஷமாகப் பத்து
க்கட்டளையைக் கொடுத்திரு
க்கிறார்.

ய கே. முதலாங்கட்டளையின்
அடக்கமென்ன ?

மறு. மெய்த் தேவனாகிய
பராபரனையே யன்றி, வேறு

தேவர்களை வணங்கப்படாதென்பது.

யக கே. பரமசிவன், மற்றுஞ்சொல்லப்பட்ட தேவர்களை வணங்கப்படாதா?

மறு. பரமசிவன் முதலானவர்களைவணங்கப்படாது. அவர்கள்மெய்த்தேவர்களல்ல.

யஉ கே. இரண்டாங் கட்டளையின் அடக்கமென்ன?

மறு. விக்ரிகங்களை வைத்து, வணங்கப்படாதென்பது.

யஈ கே. அஞ்ஞானிகளும், உரோமைமார்க்கத்தாரும், உருபங்களைவைத்து, வணங்கியுள்ளோ; அதுபாவமோ?

மறு. ஆம், உருபங்களைவைத்து, வணங்குவது, பெரியபாவம்.

யசு கே. மூன்றாங் கட்டளை யின் அடக்கமென்ன?

மறு. பராபரனுடைய திருநாமத்தைவீணாய்ப், பேசப்படாதென்பது.

யரு கே. திருநாமத்தைவீணாய்ப், பேசுகிறதாவதென்ன?

மறு. வாயிலேவந்தபடி, சுவாமி, ஆண்டவரோ என்பதும்; வீணாய் ஆணையிடுவதுந்தான்.

யசு கே. நாலாங்கட்டளையின் அடக்கமென்ன?

மறு. ஞாயிற்றுக் கிழமை யிலே, வேலைசெய்யாமல், அதை

ப்பரிசுத்தமாய், ஆசரிக்கவே
ண்மிமென்பது.

யௌ கே. ஞாயிற்றுக்கிழமை
யிலே, வேலைசெய்யாதிருந்தா
ல் நமக்குப் பேரசனங்கிடைக்
குமோ ?

மறு. ஆம். பராபரன் தம
து கட்டளைகளிலே, அமைந்த
வர்களுக்கு, வேண்டியவைக
ளைக்கொடுப்பார்.

யௌ கே. ஐந்தாங்கட்டளையி
ன் அடக்கமென்ன ?

மறு. பிதாமாதாவைக் கன
ம்பண்ணி, அவர்கள் சொற்படி,
நடக்கவேண்மிமென்பது.

யௌ கே. பராபரனுக்கு அடா

ததைப் பிதா மாதா செய்யச்
சொன்னால், செய்யலாமா?

மறு. பிதாமாதா சொன்ன
லும், பராபரனுக்கு அடாத
தைச் செய்யலாகாது.

உடு கே. ஆறாங்கட்டளையின்
அடக்கமென்ன?

மறு. கொலைசெய்யப்படா
தென்பது.

உக கே. அப்படியானால், யா
தொருசீவனையும் வதைக்கக் கூ
டாதோ?

மறு. துஷ்ட மிருகத்தையு
ம், ஆகாரத்துக்கு வேண்டிய
தையும், வதைசெய்யலாம்.

உஉ கே. ஏழாங்கட்டளையின்
அடக்கமென்ன?

மறு. விபசாரம் பண்ணப்
படாதென்பது.

உரு கே. அசுத்த மொழிகள்
இந்தக்கற்பனைக்குவிரோதமா?

மறு. அசுத்தமொழிகள்மா
த்திரமல்ல, அசுத்த நினைப்புக
ளும், விருப்பங்களும், இந்தக்
கற்பனைக்கு விரோதந்தான்.

உச கே. எட்டாங்கட்டளையி
ன் அடக்கமென்ன?

மறு. களவு செய்யப்படா
தென்பது.

உரு கே. பெற்றாரிடத்தில்ஒ
ருவன் சில அற்பக்காரியங்களை
க் களவுசெய்யக்கூடாதோ?

மறு. கூடாது. பெற்றாரிட

மாணவென்ன? களவுசெய்கிற
தெல்லாம் பாவந்தான்.

உக கே. ஒன்பதாங் கட்ட
னையின் அடக்கமென்ன?

மறு. பொய்ச்சாட்சிசொல்
லப்படாதென்பது.

உஎ கே. யாதொரு அசத்தி
யஞ்சொல்லக்கூடாதோ?

மறு. கூடாது. பொய்சொ
ல்லுகிறதெல்லாம்பாவந்தான்.

உஅ கே. பத்தாங் கட்டனா
யின் அடக்கமென்ன?

மறு. பிறனுடைய பொரு
ளை இச்சிக்கப்படாதென்பது.

உக கே. பிறனுகுரிய யா
தொரு பொருளையாகிலும், நா
ம் விரும்பக்கூடாதோ?

மறு. அப்பொருளுடையவ
னுக்கு, குறைவுண்டாக, நாம்
விரும்பக்கூடாது.

கூடு கே. இந்தக்கட்டளைகளி
ன்படி தவறாமல், நடந்துவரு
கிறாயா?

மறு. இல்லை. அவைகளைமீ
றிப்பாவியாயிருக்கிறேன்.

கூடு கே. மனிதர் எல்லாரும்
பாவிகளா?

மறு. ஆம். எல்லாரும் இய
ல்பாகவே, பாவிகள்தான்.

கூடு கே. அவர்கள் எவ்விதத்
தினாலே பாவிகளாயிருக்கிறார்
கள்?

மறு. நம்முடைய ஆதித்தா
ய் தகப்பன்பாவிகளானதினால்,

நாம் எல்லாரும் பாவிகளாய்ப்
பிறந்திருக்கிறோம்.

நாடு கே. ஆதித்தாய் தகப்ப
னைப்பராபரன், பாவமுள்ளவர்
களாகவே, படைத்தாரோ?

மறு. இல்லை. பாவம் இல்லா
தவர்களாகத்தான் படைத்தார்.

நாடு கே. பின்னை, எப்படிப்
பாவிகளானார்கள்?

மறு. பசாசின்மாயத்தினால்,
பாவஞ்செய்தார்கள்.

நாடு கே. அவர்கள் பாவஞ்
செய்ததினால், என்னகேடுவந்
தது?

மறு. இம்மையிலே வியாதி,
மரணம், முதலான வருத்தங்க

ளும்; மறுமையிலே நாகாக்கி
னைக்கு ஏதுவானதுந்தான்.

௩௬ கே. நாம் செய்கிறநன்
மைகளினாலே, பாவந்தீராதா ?

மறு. எப்பொழுதும் நன்
மைசெய்வதே, நமது கடனா
யிருப்பதினாலும், நாம்செய்வ
தெல்லாம் பாவத்தோடே கல
ந்திருப்பதினாலும், நாம்செய்
யும் நன்மையினாலே, பாவந்
தீராதது.

௩௭ கே. பின்னை, எப்படிப்
பாவந்தீரும்?

மறு. கிறிஸ்துநாதர் பட்ட
பாடுகளினாலும், அவரைடந்த
மரணத்தினாலும், பாவந்தீரும்.

௩௮ கே. கிறிஸ்துநாதர் ஆர்?

மறு. பராபரனுடையகுமா
ரன்.

கூக கே. அவர் எப்படிப்பட்ட
டவர்?

மறு. நம்மை இரட்சிக்க,
மனிதனாகப்பிறந்த மெய்யான
தேவன்.

சய கே. அவர், எப்படிமனி
தனார்?

மறு. பரிசுத்தஆவியின் அரு
ளிதூலே, ஒரு கன்னியினிடமா
க, உற்பவித்தார்.

சக கே. சிறிஸ் துநாதர், எவ்
வளவுகாலம் இவ்வலகத்திலேயி
ருந்தார்?

மறு. அவர் உலகத்திலே ஏற

க்குறைய, நந (வரு) சீவனேடிரு
ந்தார்.

சஉ கே. அவர் உலகத்திலே
யிருக்கும்பொழுது, என்னசெ
ய்தார்?

மறு. வியாதிக்காரரைக் கு
ணமாக்கவும், செத்தவர்களை எ
ழுப்பவும், மெய் உபதேசத்
தைப் போதிக்கவும், சுற்றித்தி
ரிந்தார்.

சந கே. சிறிஸ் துநாதர் எப்ப
டிமரித்தார்?

மறு. அவர் குற்றமில்லாத
வராயிருந்தபோதும், பொல்
லாத மனிதர்களாலே, சிலுவை
யில், ஆணிகளாலறையப்பட்டு,
மரித்தார்.

சச கே. பொல்லாத மனிதர்கள் தம்மைச் சிலுவையில் அறையும்படி, ஏன் இடங்கொடுத்தார் ?

மறு. அவர் தம்முடையபாடுகளினாலும், மரணத்தினாலும், நமக்குப் பாவநிவாரணமாகும்படி, இடங்கொடுத்தார்.

சரு கே. அவர் மரணமடைந்தாரோயாகில், நம்மை எப்படி இரட்சிப்பார் ?

மறு. அவர் மரணமடைந்தும், முன்றும்நாள் உயிர்த்து, பரமண்டலத்துக்கு எழுந்தருளி, அங்கே, என்மென்றைக்கு மிருக்கிறார்.

சக கே. சிறிஸ்துநாதரால்,

ஈடேற்றம்பெற, நாம் செய்ய வேண்டிவதென்ன?

மறு. அவரை நம்பி, பாவத் தைவிட்டு, குணப்பட வேண்டும்.

சஎ கே. கிறிஸ்துவை நம்பவும், குணப்பட்டவும், நம்முடைய வல்லமைபோதுமா?

மறு. போதாது. பரிசுத்த ஆவியின் அருளும் வேண்டும்.

சஅ கே. பரிசுத்த ஆவியின் அருளை எப்படிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்?

மறு. கிறிஸ்துநாதரை முன்னிடமிட, மன்றாடினால், பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

சக கே. குணப்பட்டவர்கள்

கிறிஸ் துமார்க்கத்திலே, உறுதி
யாயிருக்கும்படி, விசேஷமா
கச், செய்யவேண்டிய கடமை
கொன்ன?

மறு. கிறிஸ் துவின்சபையிற்
சேர்ந்து, நற்கருணையென்னும்
இராப்போசனத்தை பெற்றுக்
கொள்ளவேண்டும்.

நடு கே. இறக்கும்பொழுது
நமதுசரீரமும், ஆத்துமாவும்,
எங்கேபோகும் ?

மறு. சரீரம், மண்ணோடே
சேர்ந்துபோம். ஆத்துமா, ந
ரகத்தை, அல்லது, மோட்சத்
தைச், சேர்ந்திருக்கும்.

௩௧. கே. சரீரமும், ஆத்துமாவும், எப்பொழுதும் பிரிந்திருக்குமா?

மறு. இல்லை. நமத்தீர்ப்பு நாளிலே சரீரமும், ஆத்துமாவும், ஒன்றித்து, எழும்பும்.

௩௨. கே. நமத்தீர்ப்பு நாளிலே, என்ன நடக்கும்?

மறு. சிதிஸ் துறாதர் மகிமையோடேவந்து, எல்லாரையும் நியாயந்தீர்ப்பார்.

௩௩. கே. அப்பொழுது, குணப்படாதவர்களை என்ன செய்ய்வார்?

மறு. குணப்படாதவர்களை நித்தியநரகத்திலே, தள்ளிவிடுவார்.

௩௪. கே. குணப்பட்டவர்களை என்னசெய்வார்?

மறு. குணப்பட்டவர்களை மோட்சத்திலே, சேர்த்துக் கொள்ளுவார்.

௩௫. கே. நரகத்திலே தள்ளப்பட்டவர்கள், எப்படியிருப்பார்கள்?

மறு. என்றென்றைக்கும் வேதனையால், அழுது, புலம்பிக்கொண்டிருப்பார்கள்.

௩௬. கே. மோட்சத்திற்சேர்ந்தவர்கள், எப்படியிருப்பார்கள்?

மறு. பராபரனை எப்பொழுதும், துதித்துக்கொண்டும்,

மிசுந்த சந்தோஷமாயும் இரு
ப்பார்கள்.

செபம்.

இரக்கமுள்ளபிதாவே, சகல
த்தையும், படைத்தவரே, ஏ
ழையாகிய என்னைக்காப்பாற்
றி, என்பாவத்தைக் கண்டிப்
பாய்ப் பாராமல், இந்தநாள்
அளவுங் கிருபைசெய்து வந்த
தற்காக, உமக்குத்தோத்திரம்.
நான்நரக ஆக்கினைக்குத்தப்பி,
மோட்சத்திற் சேரும்படிக்கு
ப் பாவத்தைவெறுத்துவிட்டு,
இயேசுக்கிறிஸ்துவைஎனது இர
ட்சகராகப் பற்றிக்கொள்ளச்
சொன்னீரே. நான் அப்படி இர

ட்சகரைவிசுவாசிக்கும்படி, பரி
சுத்த ஆவியைநந்தருளும். நர
ன்படிக்கிறப்படிப்பை என் ஆத்
துமாவுக்கும், சரீரத்துக்கும்,
நன்மையாக, ஆசீர்வதித்தருள
ம். நான் உமதுவாக்கியங்களை
என்னொஞ்சிலே பத்திரம்பண்
ணவும், மோட்சவழியிலே உறு
தியாய்நடக்கவும், இயேசுக்கிறி
ஸ்துவின்மூலமாய்க், கிருபை
செய்தருளுஞ்சுவாமி, ஆமன்.

—
கர்த்தருடையசெபம்.

பரமண்டலங்களிலிருக்கிற
எங்கள் பிதாவே, உம்முடைய
நாமம் பரிசுத்தமாவதாக. உம்
முடையராச்சியம் வருவதாக.

உம்முடையசித்தம் பரமண்ட
 லத்துலேசெய்யப்படுமாப்
 போலே, பூமியிலேயுஞ் செய்
 யப்படுவதாக. அன்றன்றுள்ள
 எங்கள் அப்பத்தை எங்களுக்
 கின்றுந்தாரும். எங்கள்கடன்
 காரருக்கு நாங்கள்மன்னிக்கு
 மாப்போலே, எங்கள்கடன்க
 ளை எங்களுக்குமன்னியும். எங்
 களைச்சோதனைக்குட்பிரவேசிக்
 கப் பண்ணுதையும். ஆனால் தீ
 மையைநீக்கி, ஏங்களை இரட்சி
 த்துக்கொள்ளும். அதேனென்
 றால் இராச்சியமும், பெலனு
 ம், மகிமையும், உமக்கென்றெ
 ன்றைக்கும் உண்டாயிருக்கி
 றது. ஆமன்.